ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1929 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 29

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 3812. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διατάγματος «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. 2 Ἰουλίου 1926 περὶ συστάσεως εἰδικοῦ Ταμείου Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς»..... 1

Νόμος 3813. Περὶ γεωργικῶν συνεταιρισμῶν ἀλληλασφαλείας..... 2

Νόμος 3814. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς διατάξεών τινων τῆς διαθήκης Μ. Κοργιαλένιου..... 3

Νόμος 3816. Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας γενομένης μισθώσεως οἰκήματος πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν ὑπηρεσιῶν ἀποζημιώσεως δικαιούχων ἀνταλλαξίμων..... 4

Νόμος 3817. Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1924 Συμφωνίας πρὸς ἵδρυσιν ἐν Παρισίοις Διεθνοῦς Γραφείου τοῦ Οἴνου..... 5

Νόμος 3818. Περὶ παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν χορήγησιν εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς προσωρινοῦ δανείου μέχρι ποσοῦ τριάκοντα ἑκατομμυρίων δραχμῶν..... 6

Νόμος 3821. Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως α') τοῦ Ν. Δ. τῆς 14-5-26 περὶ ἰδιότητος, ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου τῆς Ἑλλην. Γεωργικῆς Ἑταιρείας» καὶ β') τοῦ Ν. Δ. τῆς 19-9-26 «περὶ αὐξήσεως χορηγουμένης ἐτησίας τακτικῆς συνδρομῆς εἰς τὴν Ἑλλ. Γεωργικὴν Ἑταιρείαν»..... 7

Νόμος 3823. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. περὶ διακανονισμοῦ ὑδρονομικῆς καὶ χρήσεως τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τῆς πηγῆς Δελούλιζα-Δούσιας Κορινθίας»..... 8

Διατάγματα

Περὶ ἱδρύσεως καὶ καταργήσεως Ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς ὡς καὶ μετονομασίας ἐνίων τούτων..... 9

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διατάγματος περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. 2 Ἰουλίου 1926 «περὶ συστάσεως εἰδικοῦ Ταμείου Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς».

Νόμος 3812

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. διάταγμα «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς» ἐκδοθὲν κατόπιν συμφώνου γνώμης τῆς ἐπὶ τῆς Γεωργίας κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 279 (τεῦχος Α') φύλλον τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, μεθ' ὁμόφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς Γεωργίας κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς (Συνεδρία ΚΕ' 9-11-27) προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Κυροῦμεν τὸ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1926 Νομ. Διάταγμα «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς» ἔχον ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Παρὰ τῇ Ἀνωτέρᾳ Γεωπονικῇ Σχολῇ συνιστᾶται Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς ἀποτελοῦν αὐτοτελὲς νομικὸν πρόσωπον, εἰς ἃ πλὴν τῶν ἄλλων κατὰ τοὺς νομίμους ὅρους δυναμένων νὰ περιέλθωσιν αὐτῷ πόρων καὶ ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως τοῦ Δημοσίου, ἀναγραφομένη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, περιέρχονται καὶ τὰ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν καταβαλλόμενα ποσὰ ἐκπαιδευτικῶν τελῶν ἐγγραφῆς, ἀνανεώσεως αὐτῆς κλπ., ὡς καὶ ὅλα τὰ ἐκ τοῦ κτήματος τῆς Σχολῆς προερχόμενα ἔσοδα. Αἱ γαῖαι αἱ εὑρισκόμεναι σήμερον εἰς τὴν χρῆσιν τῆς Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς, ὧν τὰ ὅρια περιγραφήσονται καὶ καθορισθήσονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς εὑρισκόμενα κτίρια οἱασδήποτε χρήσεως, περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ νομικοῦ τούτου προσώπου διὰ τῆς νομίμου μεταγραφῆς. Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Αἱ δαπάναι συντηρήσεως τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ πλουτισμοῦ αὐτῆς δ' ἐπιστημονικῶν ὀργάνων, ἐργαλείων καὶ μηχανῶν, βιβλίων καὶ περιοδικῶν, ὡς καὶ κτηνῶν, ἀνεγέρσεως ἢ ἐπεκτάσεως κτιρίων ὡς καὶ τῆς λειτουργίας αὐτῆς ἐν γένει ἐπιβαρύνουν τὸ Ταμεῖον τοῦτο. Αἱ μισθοδοσίαι τοῦ καθηγετικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐν γένει ὅλου τοῦ παρὰ τῇ Σχολῇ τακτικοῦ προσωπικοῦ θὰ ἐξακολουθῶσι καταβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ὁ εἰδικώτερος σκοπός, διοίκησις, ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου τούτου καὶ τῆς ἐνεργείας τῶν πληρωμῶν καὶ δαπανῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια, ὁρισθήσονται διὰ διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκδοθησομένων.

Τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον δύναται τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους νὰ συνάψῃ τοκοχρεωλυτικὰ δάνεια μέχρι 15 ἑκατομμυρίων δραχμῶν μετὰ τῆς, Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ ἄλλης Τραπέζης μετ' ἔγκρισιν τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ὑπὸ τοὺς καθοριζομένους ἐν συμβάσει κυρωθησομένῃ διὰ Διατάγματος ἐπὶ ὑποθήκῃ τῶν κτιρίων καὶ γαιῶν τῆς Σχολῆς καὶ τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους, παρεχομένῃ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ. Ἡ σύμβασις δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου οὐδὲ ἡ ἐγγραφὴ ὑποθήκης καὶ ἡ ἐξάλειψις αὐτῆς. Αἱ ἐτήσιοι τοκοχρεωλυτικαὶ δόσεις θὰ ἀναγράφωνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου, αὐξα

νομένης ἐξ ἄλλου κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο τῆς ἐτησίας εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο ἐπιχορηγήσεως.

Τὸ ποσὸν τοῦ δανείου τούτου χρησιμοποιηθήσεται δι' ἀνέγερσιν κτιρίων καὶ πρὸς πλουτισμὸν τῆς Σχολῆς δι' ἐπιστημονικῶν ὀργάνων, ἐργαλείων, βιβλίων καὶ κτηνῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ποσὸν δι' ὃ θὰ συναφθῇ τὸ δάνειον θὰ παραμένῃ εἰς τὴν Τράπεζαν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου τῆς Σχολῆς, αἱ δὲ πληρωμαὶ τῶν δαπανῶν θὰ γίνωνται παρ' αὐτῆς, τμηματικῶς, κατόπιν ἐγγράφων ἐντολῶν ἢ ἐνταλμάτων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἀπαιτουμένων κτιρίων τῆς Σχολῆς ὡς καὶ διὰ τὴν μετατροπὴν ὑπαρχόντων ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας προκηρύσσει διαγωνισμὸν καταρτίσεως προσχεδίου, περιλαμβάνοντος τὴν πρώτην σχηματικὴν παράστασιν τῶν ἔργων, ὡς καὶ γενικοῦ σχεδίου, περιλαμβάνοντος κατόψεις, προσόψεις καὶ τομὰς ὑπὸ κλίμακα 1 πρὸς 200, τὴν διάταξιν καὶ ἀρχιτεκτονικὴν διαμόρφωσιν μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ δαπάνης κατὰ προσέγγισιν ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων δοθησομένων ἐν τῇ σχετικῇ προκηρύξει, ἥτις θὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὶς διὰ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερησίων ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης. Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῶν σχεδίων θὰ εἶνε τοὐλάχιστον τρίμηνος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προκηρύξεως.

2. Ἐκ τῶν ὑποβληθησομένων σχεδίων θὰ ἐγκριθῶσι δύο εἰς α' καὶ β' βαθμὸν ἐπὶ ἀμοιβῇ τοῦ συντάξαντος τὸ μὲν πρῶτον μέχρι 2 ο/ο ἐπὶ τῆς προϋπολογισθησομένης δαπάνης, τὸ δὲ β' μέχρις 1 ο/ο. Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη, ἧς τὸ ἀνώτατον ὅριον καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐν τῇ κατα το ἀνωτέρω ἐδάφιον προκηρύξει καταβάλλεται ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δανείου.

3. Ἡ ἔγκρισις τῶν σχεδίων θὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας μετὰ δικαιολογημένην πρότασιν πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν καθηγητῶν τῆς Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ δύο ἀρχιτεκτόνων ἢ μηχανικῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους ὁρισθησομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ ἐγκριθησόμενα σχέδια θὰ εἶνε κτῆμα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, θὰ διαταχθῇ δὲ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ πρώτου ἐξ αὐτῶν, δυναμένου νὰ τροποποιηθῇ μετὰ πρότασιν τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐπιτροπῆς, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ἐφ' ὅσον κριθῇ σκόπιμον καὶ τοῦ ἄλλου ἐκ τῶν ἐγκριθησομένων σχεδίων.

Ὁ συντάξας τὸ ἐφαρμοσθησόμενον σχέδιον ὑποχρεοῦται ἐπ' ἀμοιβῇ ἑνὸς ἐπὶ τοῖς ο/ο ἐπὶ τῆς προϋπολογισθησομένης δαπάνης, νὰ ἐκπονήσῃ τὰ ὁριστικὰ σχέδια τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων καὶ λεπτομερειῶν αὐτῶν, πρὸς δὲ προμέτρησιν, ἀνάλυσιν τιμῶν, προϋπολογισμὸν καὶ συγγραφὴν ὑποχρεώσεων λεπτομερῆ μετὰ περιγραφῆς τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως ἑκάστου ἔργου.

2. Ἡ ἐκτέλεσις δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἐργοληπτικὴν Ἑταιρείαν ἢ ἄλλο νομικὸν πρόσωπον ἢ ἰδιώτην, κατόπιν μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἐπὶ τῇ βάσει διακηρύξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ πέντε ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης δύο τοὐλάχιστον μῆνας ἀπὸ τῆς ὁρισθησομένης διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοπρασίας ἡμέρας. Ἐν τῇ προκηρύξει θὰ περιλαμβάνωνται ὅλοι οἱ ὅροι τῆς ἐκτελέσεως, προθεσμία παραδόσεως, καταβληθησομένη ἐγγύησις, ποιναὶ καὶ ῥῆτραι κλπ. Ἡ δημοπρασία θὰ γίνῃ ἐνώπιον τῆς κατὰ το προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ ἔγκρισις ἀνήκει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐπίβλεψις, περιλαμβάνουσα τὴν φροντίδα τῆς ἐντέχνου ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ὡς καὶ ἡ ἐπιμέλησις αὐτῶν καὶ ἡ σύνταξις ἀπολογισμοῦ δαπάνης, ἀνατεθήσεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς ἀρχιτέκτονα ἐπιστήμονα—κατὰ προτίμησιν εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὸ ἐγκριθὲν εἰς α' βαθμὸν σχέδιον ἐπὶ ἀμοιβῇ 1 ο/ο ἐπὶ τῆς ὅλης δαπάνης. Ἐπιτροπὴ δὲ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἀποτελουμένη ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἐχόντων δίπλωμα μηχανικοῦ ἐκ τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ Καθηγητῶν ἐν τῇ Ἀνωτέρᾳ Γεωπονικῇ Σχολῇ εἰς ἣν θὰ μετέχῃ ἄνευ προσθέτου ἀμοιβῆς καὶ ὁ ὡς ἄνω ἀρχιτέκτων, θὰ ἔχῃ τὴν γενικὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, θὰ συντάσσῃ τὰς καταστάσεις πληρωμῆς τοῦ ἐργολήπτου καὶ θὰ ἐνεργῇ τὴν μερικὴν παραλαβὴν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων. Εἰς ἕκαστον τῶν δύο ἄλλων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης παρέχεται ἀμοιβὴ μέχρις 1)2 ο)ο ἐπὶ τῆς προϋπολογισθησομένης ὁλικῆς δαπάνης. Αἱ ἀμοιβαὶ αὗται θὰ καταβάλλωνται ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δανείου κατὰ δόσεις ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῆς ἐκτελουμένης ἐργασίας.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἐπὶ μισθῷ καθηγηταὶ παρὰ τῇ Ἀνωτέρᾳ Γεωπονικῇ Σχολῇ δικαιοῦνται νὰ ἐνεργῶσιν ἐρεύνας ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὰς γεωργικὰς ἀρχάς, ὑποχρεουμένας νὰ ἐκτελοῦν τὰς σχετικὰς αὐτῶν αἰτήσεις, καὶ νὰ περιοδεύωσιν, ἐφ' ὅσον δὲν παραβλάπτεται ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐν τῇ χώρᾳ ἐγκρίσει τοῦ διδακτικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ εἰς ξένας χώρας πρὸς παρακολούθησιν τῶν σχετικῶν νεωτέρων προόδων, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Διὰ τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ τὰς ἡμερησίας ἀποζημιώσεις αὐτῶν ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ περὶ τούτου διατάξεις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ νόμου 1844, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ νόμου 2488, προστίθενται τὰ ἑξῆς ἐδάφια ὑπ' ἀριθμ. 8 καὶ 9.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας νὰ ἐκδίδῃ δαπάναις τοῦ Κράτους ἔντυπα ἢ λιθογραφημένα τὰ εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς διδασκόμενα ὑπὸ τῶν οἰκείων καθηγητῶν μαθήματα ἢ σημειώσεις τούτων.

Τὰ βιβλία ταῦτα θὰ πωλῶνται εἰς τοὺς φοιτητὰς ἢ εἰς πάντα ἄλλον παρὰ τῆς Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς εἰς τιμὴν ὁρισθησομένην δι' ἕκαστον βιβλίον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ περιλαμβάνουσαν α') τοὐλάχιστον τὸ κόστος αὐτῶν ὅπερ θὰ εἰσάγηται παρὰ τῆς Σχολῆς εἰς το Εἰδικὸν αὐτῆς Ταμεῖον καὶ β') ποσοστὸν ἴσον τοὐλάχιστον πρὸς τὸ ἥμισυ αὐτοῦ, ὅπερ θ' ἀποδίδηται ὑπὸ τῆς Σχολῆς εἰς τὸν οἰκεῖον καθηγητήν.

Ἡ ἐκτύπωσις ἢ ἡ λιθογράφησις αὐτῶν γίνεται εἰς ἰδιωτικὸν τυπογραφεῖον ἢ λιθογραφεῖον διὰ δημοπρασίας ἐνεργουμένης κατόπιν προκηρύξεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, περιλαμβανούσης ὅλους τοὺς ὅρους, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν καθηγητῶν τῆς Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν προμήθειαν τοῦ χάρτου καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀπαιτηθησομένων στοιχειογραφημάτων (κλισσέ).

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν, ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὰ Μέλη
Λ. Ρούφος, Ι. Σπυρίδωνος, Δ. Ταταλίδης, Α. Ταβουλάρης,

Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Κ. Μπότσαρης, Κ. Φίλανδρος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Α. Ζαΐμης
Τὰ Μέλη
Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Α. Μπακάλμπασης

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Ι. Κανναβὸς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

---

(2)

Περὶ γεωργικῶν συνεταιρισμῶν ἀλληλασφαλείας.

Νόμος 3813

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. περὶ γεωργικῶν συνεταιρισμῶν ἀλληλασφαλείας», ἔχον ὡς κάτωθι, ἔχον οὕτω:

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1925 Ν. Δ. «περὶ γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἀλληλοασφαλείας».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ τῶν Νομ. Διαταγμάτων τῆς δικτατορικῆς περιόδου καὶ ἐκδόσεως τοιούτων Διαταγμάτων ἐπειγούσης φύσεως», καθ' ὁμόφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς (συνεδρία ΚΔ' τῆς 7—11—27) καὶ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Κυροῦμεν τὸ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1926 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἀλληλασφαλείας» ἔχον οὕτω.

Ἄρθρον 1.

1. Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοὶ ἀλληλασφαλείας ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος εἶναι οἱ Συνεταιρισμοί, εἰς οὓς οἱ συνεταῖροι ἔχοντες κυρίως ἢ δευτερευόντως ἐπάγγελμα τὴν γεωργίαν ἀσφαλίζονται ἐν ἀλληλεγγύῃ κατὰ τῶν κινδύνων πάσης φύσεως κινητῶν καὶ ἀκινήτων χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ προϊόντων αὐτῆς, ἤτοι κατὰ κινδύνων ἐκ θανάτου τῶν ζώων, ἐκ πυρκαΐας, χαλάζης, παγετῶν, πλημμυρῶν καὶ ἐξ ἄλλων θεομηνιῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ Συνεταιρισμοὶ ἀλληλασφαλείας δὲν δύνανται νὰ σχηματίσουν διὰ μετοχῶν ἑταιρικὸν κεφάλαιον. Τὸ κεφάλαιον αὐτῶν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑκάστοτε εἰσφορῶν τῶν συνεταίρων (εἰδικῶν ἀσφαλίστρων), τῶν κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων, δωρεῶν καὶ κληρονομιῶν. Ἐπίσης δὲν δύνανται νὰ ἐπιδιώκουν καὶ διανέμουν μεταξὺ τῶν συνεταίρων κέρδη.

Ἄρθρον 3.

Αἱ εἰσφοραὶ συνεταίρων (ἀσφάλιστρα) ἢ εἶναι σταθεραὶ καὶ πληρώνονται προκαταβολικῶς ἢ καταβάλλονται ἐκ τῶν ὑστέρων μετὰ τὴν κατανομὴν τῶν ζημιῶν μεταξὺ τῶν συνεταίρων ἀναλόγως τῆς ἀσφαλισθείσης ἀξίας ἢ ἐνεργοῦνται κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τρόπους.

Ἄρθρον 4.

1) Τὰ καταστατικὰ τῶν ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν ἀπαιτεῖται πάντως νὰ περιέχουν:

α') Τὴν ἐπωνυμίαν, τὴν ἕδραν καὶ τὴν περιφέρειαν.

β') Τοὺς κλάδους ἀσφαλείας οὓς σκοποῦν νὰ ἀναλάβουν.

γ') Τοὺς ὅρους ἐγγραφῆς καὶ ἐξόδου τῶν συνεταίρων.

δ') Τὰ ὅρια καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς τῶν ἀσφαλίστρων.

ε') Τοὺς κανόνας τοὺς σχετικοὺς μὲ τὰς βεβαιώσεις τῶν δηλώσεων τῶν ζημιῶν καὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζημιώσεως, τὸν τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως καὶ πληρωμῆς τῶν ἀποζημιώσεων, τὰ ὅρια αὐτῶν, ὡςκαὶ τὸν τρόπον τῆς κατανομῆς τῶν περισσευμάτων καὶ ζημιῶν.

στ') Τὰς διατυπώσεις καὶ τοὺς ὅρους τῆς διαλύσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως.

ζ') Τοὺς κανόνας οὓς δέον νὰ ἀκολουθήσουν διὰ τὸν καταρτισμὸν ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀνακλήψεως ποσῶν ἐκ τούτου.

η') Τὸν τρόπον τῆς ὀργανώσεως, διοικήσεως καὶ ἐκπροσωπήσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ τὸν τρόπον τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως.

θ') Τὸν τρόπον τῆς συντάξεως καὶ ἐξελέγξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ.

ι') Τὸν τρόπον τῆς τοποθετήσεως καὶ ἐξασφαλίσεως τῶν κεφαλαίων.

ια') Τὸν τρόπον τῆς συγκλήσεως συνελεύσεων τῶν συνεταίρων, τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων πλειονοψηφίας, τῆς προεδρίας καὶ τῆς ψηφοφορίας κατ' αὐτήν.

ιβ') Τὸν τρόπον καθ' ὃν γίνονται αἱ γνωστοποιήσεις καὶ προσκλήσεις τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

ιγ') Προκειμένου περὶ κτηνασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 6 ὅρους καὶ κανόνας ἐπιτηρήσεως τῶν ζώων καὶ προλήψεως ἀτυχημάτων τούτων.

Ἄρθρον 5.

1. Τὴν ἀσφάλισιν ἢ ἀντασφάλισιν δύνανται νὰ ἀναλαμβάνουν καὶ οἱ συμφώνως τῷ νόμῳ 602, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῶν μεταγενεστέρων νόμων καὶ νομοθετικῶν διαταγμάτων, Συνεταιρισμοὶ ἢ Ἑνώσεις αὐτῶν, διὰ συστάσεως ὑπ' αὐτῶν Ταμείων Ἀλληλασφαλείας, λειτουργούντων ἐν αὐτοῖς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικοῦ κανονισμοῦ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας (Τμῆμα Γεωργικῆς Οἰκονομίας) καὶ προβλέποντος περὶ πασῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 ὁριζομένων περιπτώσεων.

Ἄρθρον 6.

Οἱ κτηνασφαλιστικοὶ Συνεταιρισμοὶ δέον νὰ ἔχουν ἐπίσης ὡς σκοπὸν καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ζώων, τὴν παροχὴν κτηνιατρικῆς βοηθείας, τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ὑγιεινῆς τῶν σταύλων καὶ τῶν τόπων τῆς διανομῆς τῶν ζώων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀφείλουν νὰ ὁρίζουν εἰς τὰ καταστατικά των καὶ εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς κανονισμούς των τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, ἃς πρέπει νὰ ἀκολουθοῦν τὰ μέλη πρὸς πρόληψιν ἀτυχημάτων ἢ καὶ πρὸς ἐλάττωσιν τῆς σοβαρότητος τῶν συνεπειῶν των.

Ἄρθρον 7.

Συνεταιρισμοὶ ἐπιδιώκοντες πλείονας τοῦ ἑνὸς κλάδους ἀσφαλείας δέον νὰ ἔχωσι κεχωρισμένην διαχείρισιν καὶ ἰδιαίτερον κανονισμὸν δι' ἕκαστον τούτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ἡ κατανομὴ τῶν ζημιῶν δέον νὰ γίνηται κεχωρισμένως εἰς ἕκαστον κλάδον ἀσφαλείας

Ἀποθεματικόν.

Ἄρθρον 8.

1) Τὸ ἀποθεματικὸν σχηματίζεται ἐκ προσθέτων ἀσφαλίστρων 10 ο)ο ἐπὶ τῶν κυρίων ἀσφαλίστρων τῶν περισσευμάτων τῶν εἰσφορῶν (εἰδικῶν ἀσφαλίστρων) καὶ πάσης ἄλλης προσόδου αὐτῶν.

2) Ἐὰν ὁ Συνεταιρισμὸς περιλαμβάνῃ πλείονας τοῦ ἑνὸς κλάδους ἀσφαλίσεως, δέον δι' ἕκαστον κλάδον νὰ σχηματίζῃ ἰδιαίτερον ἀποθεματικόν. Ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου τούτου ἀποθεματικοῦ 10 ο)ο τοὐλάχιστον διατίθεται διὰ τὸν σχηματισμὸν Γενικοῦ Ἀποθεματικοῦ.

3) Τὰ πρόσθετα ὑπὲρ τοῦ ἀποθεματικοῦ ἀσφάλιστρα λαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς μέχρις ὅτου τοῦτο ἀνέλθῃ εἰς τὸ τετραπλάσιον τοῦ ποσοῦ τῶν ἀσφαλίστρων τοῦ τελευταίου ἔτους διὰ τοὺς ἐκ χαλάζης, παγετῶν καὶ θνησιμότητος ζώων κινδύνους ἢ εἰς τὸ διπλάσιον διὰ τοὺς ἄλλους κινδύνους.

Ἐγγραφὴ καὶ ὑποχρεώσεις μελῶν

Ἄρθρον 9.

1) Μέλος ἀλληλασφαλιστικοῦ Συνεταιρισμοῦ δύναται νὰ γίνῃ ἰδιοκτήτης ἢ ἐπιχειρηματίας γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑποκείμενος εἰς τοὺς κινδύνους τοῦ ἄρθρου 1 καὶ ἔχων τὴν ἐπιχείρησίν του εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

2) Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑποβάλλει αἴτησιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, καθ' ὃν τρόπον καὶ τύπον ὁρίζει τὸ καταστατικόν, ἀποκλειόμενος δὲ ὑπὸ τούτου δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν κρίσιν τῆς προσεχοῦς συνελεύσεώς.

3) Οἱ ἐγγραφόμενοι ὡς μέλη δὲν δύνανται νὰ ἀποχωρήσουν τοῦ Συνεταιρισμοῦ παρὰ μόνον μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των.

Ἄρθρον 10.

1) Τὰ μέλη τῶν ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν ὑποχρεοῦνται α) Νὰ πληρώνουν τὰς ἐτησίας εἰσφορὰς των καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ καταστατικόν. β') Ν' ἀσφαλίζουν εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν των ὅλα τὰ εἴδη των, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτεθειμένα εἰς τὸν αὐτὸν κίνδυνον, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ καθοριζομένων.

2) Δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχουν τὰ μέλη τὰ καταβαλόντα τὰς εἰσφορὰς των ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τεταγμένης προθεσμίας καὶ ἀφοῦ περατωθοῦν αἱ διατυπώσεις ἐξελέγξεως, ἐξακριβώσεως καὶ ἐκτιμήσεως ἃς ὁρίζει τὸ καταστατικόν.

3) Οἱ διὰ κινδύνους θνησιμότητος ζώων ἀσφαλιζόμενοι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὑποχρεώσεων, αἵτινες καθορίζονται ὑπὸ εἰδικῶν νόμων, ὀφείλουν νὰ δηλώνουν ὅλοι τὰς προσβαλλούσας τὸ ἀσφαλιζόμενον ζῷον ἀσθενείας. Τὸ δὲ ἀσφαλιζόμενον ζῷον ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀσφαλίσεως θεωρεῖται ὡς ἰδιοκτησία τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἀποφασίζοντος ἐν περιπτώσει ἀσθενείας τούτου περὶ πάντων τῶν ληπτέων μέτρων, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ περὶ θανατώσεως τούτου.

4) Τῆς ἀσφαλείας κατὰ τῆς θνησιμότητος τῶν ζώων ἀποκλείονται οἱ ἐπιχειρηματίαι, οἱ ὁποῖοι ἐνεργοῦν ἐμπόριον τῶν ζώων τὰ ὁποῖα θέλουν ν' ἀσφαλίσουν (ζωέμποροι).

Ἄρθρον 11.

Οἱ ἐκ χαλάζης ἢ παγετῶν ζημιωθέντες συνεταῖροι ὀφείλουν ἐντὸς τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ἢ τοῦ εἰδικοῦ κανονισμοῦ προθεσμίας νὰ γνωστοποιήσουν τὸ ἀτύχημα, οὐδεμίαν δὲ τῶν προϊόντων ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργήσουν μετακίνησιν προτοῦ γίνῃ ἡ ἀπαιτουμένη πραγματογνωμοσύνη καὶ δοθῇ ἡ πρὸς τοῦτο ἄδεια παρὰ τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Οἱ δὲ κατὰ τῶν ἐκ πυρκαϊᾶς κινδύνων ἀσφαλιζόμενοι ὀφείλουν νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἐχρησιμοποίησαν πάντα τὰ μέσα ἅτινα εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των πρὸς καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς ἢ μείωσιν τῆς ζημίας.

Διαγραφὴ συνεταίρων.

Ἄρθρον 12.

1) Ὑπὸ τῆς Διοικήσεως διαγράφεται πᾶν μέλος ὅπερ 1) ἐξαπατᾷ τὸν Συνεταιρισμὸν μεγαλοποιοῦν ἐν γνώσει τυχὸν ζημίας ἀσφαλισθέντων εἰδῶν, 2) δὲν λαμβάνει τὰ ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ καὶ τοῦ κανονισμοῦ ἐπιβαλλόμενα προληπτικὰ μέτρα, 3) ἀπώλεσε τὰς διὰ τὴν ἐγγραφήν του ἀπαιτουμένας ἰδιότητας καὶ προσόντα καὶ 4) καθυστερεῖ τὴν καταβλητέαν εἰσφοράν του.

Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς

Ἄρθρον 13.

Τὸ ποσὸν καὶ ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν (ἀσφαλίστρων), ὁ τρόπος τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἐν γένει τῆς ἐξελέγξεως τῆς ζημίας ἐν ταῖς λεπτομερείαις του, ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν λειτουργίαν τῶν ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν, καθορίζονται ὑπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

Ἄρθρον 14.

1) Ἡ ἀντασφάλισις τῶν κινδύνων τῶν ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν γίνεται εἰς Ἑνώσεις αὐτῶν ὑπαγομένας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ καὶ εἰς ἄλλα εἰδικὰ ἱδρύματα καθ' ὃ τρόπον ὁρίζουν τὰ καταστατικὰ αὐτῶν.

2) Διὰ τοὺς κατὰ τῶν κινδύνων ἐκ χαλάζης καὶ παγετῶν ἀλληλασφαλιστικοὺς Συνεταιρισμούς, ἡ ἀντασφάλισις εἶναι ὑποχρεωτική.

Ἄρθρον 15.

Δύο ἢ καὶ πλείονες ἀντασφαλιστικαὶ Ἑνώσεις δύνανται ἑνούμεναι νὰ ἀποτελέσουν ἕνωσιν δευτέρου βαθμοῦ, καὶ αὗται πάλιν τρίτου, καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ λοιποὶ Συνεταιρισμοί. Αἱ ἑνώσεις αὗται διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὰς γενικὰς Συνελεύσεις τῶν ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν ἕκαστος συνεταῖρος ἔχει μόνον μίαν ψῆφον.

Ἄρθρον 17.

1) Κατ' ἔτος καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστης χρήσεως ἡ Διοίκησις εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου 602 καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τοῦτον νόμων προβλεπομένας ἀρχάς, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀντασφαλιστικὰς Ἑνώσεις αὐτῶν, κατάστασιν εἰς ἣν νὰ ἐμφαίνωνται α') τὰ ὀνόματα καὶ αὐτόγραφοι αἱ ὑπογραφαὶ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, γνωστοποιοῦσα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ πᾶσαν ἐπερχομένην μεταβολὴν ἢ τὴν λῆξιν τοῦ πρὸς ἐκπροσώπησιν δικαιώματος μέλους αὐτῆς. β') Τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν συνεταίρων, τὴν κατοικίαν καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν.

γ') Τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος (ἀριθμὸν μελῶν, ἀποθεματικόν, εἰσ-

πραχθέντα ἀσφάλιστρα, κανονισθείσας ζημίας, πληρωθείσας τοιαύτας, δαπάνας καὶ πᾶσαν ἄλλην εἴσπραξιν ἢ πληρωμήν).

Διάλυσις καὶ ἐκκαθάρισις

Ἄρθρον 18.

1) Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τὰ μέλη οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχωσι ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ ἀπομένοντος Κεφαλαίου, ὅπερ μένει ἀδιανέμητον καὶ χρησιμοποιεῖται διὰ κοινωφελεῖς γεωργικοὺς σκοπούς περὶ ὧν εἰδικῶς θέλει ὁρίζει τὸ καταστατικόν.

2) Ἐν περιπτώσει δὲ διαλύσεως Ἑνώσεως συνεταιρισμοῦ ἀλληλασφαλείας, τὸ κεφάλαιον αὐτῆς μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν περιέρχεται εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας αὐτὴν ἀλληλασφαλιστικοὺς Συνεταιρισμούς, ἀναλόγως τῶν πληρωθέντων ἀσφαλίστρων κατὰ τὰ τέσσαρα τελευταῖα ἔτη.

Ἐποπτεία.

Ἄρθρον 19.

Αἱ Ἑνώσεις τῶν Συνεταιρισμῶν ἀλληλασφαλείας ἀσκοῦσιν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπ' αὐτὰς Συνεταιρισμῶν. Ὡσαύτως καὶ αἱ ἀντασφάλειαι ἐπὶ τῶν Συνεταιρισμῶν οὕς ἔχουσιν ἀσφαλίσει. Δύνανται δὲ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν παρουσιασθοῦν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἐλεγχομένους Συνεταιρισμοὺς διαχειριστικαὶ ἀνωμαλίαι, νὰ διαγράψωσι τούτους.

Ἄρθρον 20.

1) Οἱ προσωπικοὶ δανεισταὶ μελῶν ἀλληλασφαλιστικῶν δὲν ἔχουσι πρὸς ἀσφάλειαν ἢ πληρωμὴν αὐτῶν οὐδὲν δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ εἰς χεῖρας τοῦ Συνεταιρισμοῦ κατάσχεσις ὀφειλομένης τυχὸν εἰς μέλη ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 21.

Τὰ ἄρθρα 1, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 21, 23, 28 ἕως 42 συμπεριλαμβανομένου καὶ τῆς 2 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 43, τὰ ἄρθρα 44, 45, 50 ἕως 63 συμπεριλαμβανομένου, 69, 71 ἕως 92 συμπεριλαμβανομένου καὶ ἄρθρον 94 τοῦ νόμου 602 περὶ Συνεταιρισμῶν, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῶν νόμων 1435, 1688 καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Δεκεμβρίου 1925, ἔχουσιν ἰσχὺν καὶ ἐπὶ τῶν Συνεταιρισμῶν ἀλληλασφαλείας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Α. Ρωῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Ταντσλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Αλ. ΖΑΪΜΗΣ

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Γ. Καφαντάρης, Ι. Μεταξᾶς, Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Θ. Τουρκοβασίλης, Α. Παπαναστασίου, Ν. Βελέντζας, Α. Μπακαλμπασης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1929

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Ἰ. Κανναβὸς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

(3)

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς διατάξεών τινων τῆς διαθήκης Μ. Κοργιαλένιου.

Νόμος 3814

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις τῶν ὑπὸ τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Μ. Κοργιαλένιου καὶ τῶν ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 57 καὶ ἀπὸ 20 Μαρτίου 1923 ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ὁριζομένων ποσῶν: α') πρὸς ἵδρυσιν βιβλιοθήκης ἐν Ἀργοστολίῳ, β') πρὸς ἀποξήρανσιν τοῦ ἕλους Κουτάβου καὶ διὰ ἐξωραϊστικὰ ἔργα ἐν Ἀργοστολίῳ, γ') πρὸς ἵδρυσιν Ἀνωτέρας Σχολῆς θηλέων ἐν Ἀργοστολίῳ, καὶ δ') πρὸς ἵδρυσιν Γυμνασίου, ὡς ἑξῆς:

1) Μέχρι ποσοῦ 1000 λιρῶν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνεγερθέντος Γυμνασίου, ἐπισκευὴν τῆς ἐν ἄρθρῳ 25 τῆς διαθήκης Μ. Κοργιαλένιου, ἀναφερομένης οἰκίας, ἐπίπλωσιν καὶ συντήρησιν σχολείων Ἀργοστολίου.

2) Μέχρι ποσοῦ 6600 λιρῶν διὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ συντήρησιν τῆς ἀνεγερθείσης Βιβλιοθήκης.

3) Μέχρι ποσοῦ 1000 λιρῶν διὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ συντήρησιν τῶν γενομένων ἤδη ἀποξηραντικῶν ἔργων Κουτάβου.

4) Ποσὸν 11.000 λιρῶν διὰ τὰ συμφώνως πρὸς τὴν διαθήκην ἐξωραϊστικὰ κλπ. ἔργα τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν πρόοδον τῆς πόλεως Ἀργοστολίου, ὁριζομένου συνάμα ὅτι τὸ τυχὸν ἐκ τούτων προερχόμενον εἰσόδημα θέλει κατατεθῇ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ διὰ λογαριασμὸν τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 28 τῆς διαθήκης.

Ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως καὶ ἡ διάθεσις τῶν ἐκ τῶν ἐξωραϊστικῶν κλπ. ἔργων προερχομένων εἰσοδημάτων, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ὑπὸ τῆς διαθήκης, θέλει καθορισθῇ διὰ διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Συγκοινωνίας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς διαθήκης καὶ τῆς σχετικῆς νομοθεσίας.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει ἐγκριθῇ κανονισμὸς συνταχθησόμενος ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τῆς διαθήκης ἐπιτροπῆς προβλέπων περὶ τοῦ εἴδους τῶν ἐξωραϊστικῶν κλπ. ἔργων καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν.

5) Τὰ ὑπόλοιπα διατίθενται συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 57, τῆς 20 Μαρτίου 1923 ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ συντήρησιν ἐν Ἀργοστολίῳ ἀνωτέρου Παρθεναγωγείου.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὰ κληροδοτήματα Κεφαλληνίας ἐν γένει δύναται νὰ διορισθῇ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος διὰ διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Καθ' ὅμοιον τρόπον γίνεται ἡ ἀντικατάστασις τούτου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡ-

ημῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1929

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς

Ἰ. Κανναβὸς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Π. Πετρίδης

(4)

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας γενομένης μισθώσεως οἰκήματος πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν ὑπηρεσιῶν ἀποζημιώσεως δικαιούχων ἀνταλλαξίμων.

Νόμος 3816

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐγκρίνεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 13 ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1928 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου γενομένη ἀπ' εὐθείας μίσθωσις τοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου 16 οἰκήματος τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν ἐντὸς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐγκατεστημένων ὑπηρεσιῶν τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ διὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν εὑρίσκετο ἐγκατεστημένη ἡ ὑπηρεσία τῶν Δευτεροβαθμίων πρωτοφυγικῶν Ἐκτιμητικῶν Ἐπιτροπῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βαλαωρίτου 11α κτῆμα καταβολὴ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ἐνοικίου τοῦ καθορισθέντος ὑπὸ τῆς ἐν ἄρθρῳ 31 τοῦ νόμου ΓΠΟΔ' προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως συνεχίσῃ δι' ἓν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεως τὴν ἤδη γενομένην μίσθωσιν τρίτῳ ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου οἰκήματος ἄνευ δημοπρασίας καὶ ὑπὸ ὅρους καθοριζομένους ἐκ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς

Ἰ. Κανναβὸς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Π. Πετρίδης

(5)

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1924 Συμφωνίας πρὸς ἵδρυσιν ἐν Παρισίοις Διεθνοῦς Γραφείου τοῦ Οἴνου.

Νόμος 3817

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1924 Συμφωνία πρὸς ἵδρυσιν ἐν Παρισίοις Διεθνοῦς Γραφείου τοῦ Οἴνου, ἔχουσα ὡς ἕπεται ἐν μεταφράσει καὶ πρωτοτύπῳ:

Les Gouvernements de l'Autriche, de Chili, de l'Espagne, de la France, de la Grece, de la Hongrie, de l'Italie, du Luxembourg, du Mexique et du Portugal, ayant jugé utile d'organiser un Office International du Vin, ont résolu de conclure un Arrangement à cet effet et sont convenusde ce qui suit:

Article 1.

Il est institué un Office International du Vin ayant son siège à Paris et qui est chargé de:

a) Réunir étudier et publier les renseignements de nature à démontrer les effets bienfaisants du vin;

b) Tracer un programme indicatif des expériences scientifiques nouvelles qu'il conviendrait d'entreprendre pour mettre en évidence les qualités hygiéniques du vin et son influence en tant qu'agent de lutte contre l'alcoolisme;

c) Indiquer aux Gouvernements adhérents les mesures propres à assurer la protection des intérêts viticoles et l'amélioration des conditions du marché international du Vin, après avoir recueilli toutes les informations nécessaires, telles que: vœux, avis exprimés par les Académies, corps savants, congrès internationaux ou autres congrès de la production et du commerce du vin;

d) Signaler aux Gouvernements les conventions internationales auxquelles il y aurait intérêt à adhérer, telles qyue celles tendant: 1ο à assurer un mode uniforme de présentation des résultats d'analyse des vins;

Αἱ Κυβερνήσεις Αὐστρίας, Χιλῆς, Ἱσπανίας, Γαλλίας, Ἑλλάδος, Οὐγγαρίας, Ἰταλίας, Λουξεμβούργου, Μεξικοῦ καὶ Πορτογαλλίας, θεωροῦσαι σκόπιμον νὰ ὀργανωθῇ Διεθνὲς Γραφεῖον τοῦ Οἴνου, ἀπεφάσισαν νὰ συναμολογήσωσι Συμφωνίαν πρὸς τοῦτο, καὶ συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα:

Ἄρθρον 1.

Ἱδρύεται Διεθνὲς Γραφεῖον τοῦ Οἴνου, τὸ ὁποῖον ἑδρεύει ἐν Παρισίοις καὶ τὸ ὁποῖον ἐπιφορτίζεται:

α') Νὰ συγκεντροῖ, μελετᾷ καὶ δημοσιεύῃ πληροφορίας σχετικὰς πρὸς τὴν ἀπόδειξιν τῶν ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων τῆς χρήσεως τοῦ οἴνου.

β') Νὰ χαράξῃ πρόγραμμα ἐνδεικνύον νέα ἐπιστημονικὰ πειράματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις θὰ συνετέλει εἰς διατράνωσιν τῶν ὑγιεινῶν ἰδιοτήτων τοῦ οἴνου καὶ τὴν ἐπίδρασιν αὐτοῦ ὡς μέσου πάλης κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ.

γ') Νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὰς μετεχούσας τῆς Συμφωνίας ταύτης Κυβερνήσεις τὰ μέτρα τὰ κατάλληλα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς προστασίας τῶν ἀμπελουργικῶν συμφερόντων καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς τοῦ οἴνου, ἀφοῦ συγκεντρώσῃ πάσας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, οἷον εὐχάς, γνώμας ἐκφρασθείσας ὑπὸ Ἀκαδημιῶν, ἐπιστημονικῶν σωματείων, συνεδρίων διεθνῶν ἢ ἄλλων συνεδρίων περὶ παραγωγῆς καὶ ἐμπορίου τοῦ οἴνου.

δ') Νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὰς Κυβερνήσεις τὰς διεθνεῖς συμβάσεις εἰς τὰς ὁποίας ἡ προσχώρησις θὰ ἦτο συμφέρουσα, οἷαι εἶναι αἱ τείνουσαι: 1) νὰ ἐξασφαλίσωσιν ὁμοιόμορφον τρόπον συντάξεως τῶν ἀποτελεσμάτων ἀναλύσεως οἴνων, 2) νὰ

2o à poursuivre une étude comparative des méthodes d'analyse employées par les divers Etats en vue d'établir des tables de concordance.

e) Soumettre aux Gouvernements toutes propositions susceptibles d'assurer, aussi bien dans l'intérêt du consommateur que dans celui du producteur:

1o. La protection des appelations d'origine des vins;

2o. La garantie de la pureté et de l'authenticité de produits jusqu'à leur vente au consommateur, et ce, par toutes mesure appropriées, notamment au moyen de certificats d'origine délivrés en conformité des lois nationales.

3o. La répression des fraudes et de la concurrence déloyale par la saisie des produits qui se présenteraient contrairement à la loi et par les actions civiles et correctionnelles, individuelles ou collectives, pour faire interdire les pratiques illicites, indemniser les intéressés lésés et punir les auteurs des fraudes;

f) Prendre, en conformité de la Législation de chaque pays, toutes initiatives propres à développer le commerce du vin et communiquer aux organisations privées nationales ou internationales, ainsi qu'aux intéressés qui en feraient la demande les informations et documents nécessaires à leur action.

Article 2.

L'office international du Vin est une institution d'Etat, dans laquelle chaque adhérent sera représenté par des délégués de son choix.

La réunion des délégués formera le comité, dont la composition et les attributions sont définies dans les articles suivants.

Article 3.

Le Comité élit chaque année, dans son sein, un bureau qui comprend un président et deux vice-présidents. Leurs mandat est valable jusqu'à la première session de l'année suivante; ils sont rééligibles. Les sessions ont lieu deux fois par an. Des sessions extraordinaires pourront avoir lieu à la demande d'un des Gouvernements adhérents à l'Office.

Le programme des questions à soumettre au Comité dans les sessions ordinaires sera arrêté par le Comité au cours de la session antérieure; Le gouvernement qui demandera la réunion d'une session extraordinaire fera connaître le programme des questions dont il propose l'examen.

Article 4.

Le Comité a la haute Direction de l'Office international du Vin. Il discute et adopte les réglements relatifs à l'organisation et au fonctionnement intérieur de l'Office. Il arrête le budjet de recettes et des dépenses dans la limite des crédits existants, contrôle et approuve les comptes.

Il présente à l'approbation des Gouvernements adhérents les motifications de toute nature entrainant une augmentation de dépense ou une extension des attributions de l'Office.

Il nomme et révoque le Directeur. Sur la proposition de celui-ci, le Bureau du Comité nomme et révoque les fonctionnaires et les employés.

La présence effective aux sessions des délégués d'un tiers des pays adhérents représentant au moins deux tiers des voix sera réquise pour la validité des débérations. La représentation d'un pays peut-être, confiée à la délégation d'un autre pays adhérent, mais,

ἐπιδιώξωσι συγκριτικὴν μελέτην τῶν μεθόδων ἀναλύσεως τῶν ἐν χρήσει παρὰ διαφόροις Κράτεσι, πρὸς τὸν σκοπὸν συνθέσεως πινάκων ἐξασφαλιζόντων τὴν ἐξακρίβωσιν ἁρμονίας μεταξὺ τῶν ἀναλύσεων.

ε') Νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὰς Κυβερνήσεις πᾶσαν πρότασιν δυναμένην νὰ ἐξασφαλίσῃ, τόσον πρὸς τὸ συμφέρον τῶν παραγωγῶν, ὅσον καὶ πρὸς τὸ τῶν καταναλωτῶν:

1) Τὴν προστασίαν τῶν ὀνομασιῶν προελεύσεως τῶν οἴνων.

2) Τὴν ἐγγύησιν τῆς ἀγνότητος καὶ τῆς γνησιότητος τῶν προϊόντων μέχρι τῆς πωλήσεως αὐτῶν εἰς τὸν καταναλωτὴν διὰ πάντων τῶν καταλλήλων μέτρων, καὶ ἰδίᾳ διὰ πιστοποιητικῶν προελεύσεως, ἐκδιδομένων συμφώνως πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς νόμους.

3) Τὴν δίωξιν τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ διὰ κατασχέσεως τῶν προϊόντων τῶν παρουσιαζόντων παράβασιν τοῦ νόμου καὶ διὰ τῆς ἀσκήσεως τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ἀγωγῶν, ἀτομικῶν ἢ ὁμαδικῶν, ἵνα ἀπαγορευθῶσι πράξεις ἔκνομοι, ἀποζημιωθῶσιν οἱ ζημιούμενοι καὶ τιμωρηθῶσι οἱ ἔνοχοι τῆς ἀπάτης.

4) Νὰ λαμβάνῃ, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἑκάστης χώρας, πᾶσαν πρωτοβουλίαν σκοποῦσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου τοῦ οἴνου καὶ ἀνακοινοῦ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ὀργανώσεις, ἐθνικὰς ἢ διεθνεῖς, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἐπὶ αἰτήσει των, τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν πληροφορίας καὶ ἔγγραφα.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τοῦ Οἴνου εἶναι θεσμὸς κρατικός, ἐν τῷ ὁποίῳ ἑκάστη μετέχουσα τῆς Συμφωνίας ταύτης χώρα θὰ ἀντιπροσωπεύηται ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς.

Ἡ συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων ἀποτελεῖ τὴν ἐπιτροπήν τῆς ὁποίας ἡ σύνθεσις καὶ τὰ καθήκοντα ὁρίζονται ὑπὸ τῶν κάτωθι ἄρθρων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει ἕκαστον ἔτος ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς γραφεῖον, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει ἕνα πρόεδρον καὶ δύο ἀντιπροέδρους. Ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν ἰσχύει μέχρι τῆς πρώτης συνόδου τοῦ ἑπομένου ἔτους. Ὁ πρόεδρος καὶ οἱ ἀντιπρόεδροι εἶναι ἐπανεκλέξιμοι. Αἱ σύνοδοι λαμβάνουσι χώραν δὶς τοῦ ἔτους. Ἔκτακτοι σύνοδοι λαμβάνουσι χώραν κατ' αἴτησιν μιᾶς τῶν μετεχουσῶν τοῦ Γραφείου τοῦ Οἴνου Κυβερνήσεων.

Τὸ πρόγραμμα τῶν εἰς τακτικὴν σύνοδον ὑποβληθησομένων ζητημάτων καταρτίζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προηγουμένης συνόδου. Ἡ Κυβέρνησις ἡ ὁποία ἤθελε ζητήσει τὴν σύγκλησιν ἐκτάκτου συνόδου ἀνακοινοῖ τὸ πρόγραμμα τῶν ζητημάτων, τῶν ὁποίων προτείνει τὴν ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου τοῦ Οἴνου. Συζητεῖ καὶ καθορίζει τοὺς σχετικοὺς πρὸς τὸν ὀργανισμὸν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γραφείου κανονισμούς. Καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ δαπανῶν, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ὑπαρχουσῶν πιστώσεων, ἐλέγχει καὶ ἐγκρίνει τοὺς λογαριασμούς.

Παρουσιάζει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὰς μετεχούσας τοῦ Γραφείου Κυβερνήσεις πάσης φύσεως ἀνακοίνωσιν ἐπιφέρουσαν αὔξησιν ἢ ἐπέκτασιν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Γραφείου.

Διορίζει καὶ παύει τὸν Διευθυντήν. Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς διορίζει καὶ παύει τοὺς ὑπαλλήλους.

Ἡ κατὰ τὰς συνόδους πραγματικὴ παρουσία τῶν ἀντιπροσώπων τοὐλάχιστον τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν μετεχουσῶν χωρῶν, ἀντιπροσωπευόντων τοὐλάχιστον τὰ δύο τρίτα τῶν ψήφων, ἀπαιτεῖται διὰ τὸ κῦρος τῶν διασκέψεων. Χώρα τις δύναται νὰ παρουσιασθῇ διὰ τῆς ἀντιπροσωπείας ἄλλης μετε-

aucune délégation ne pourra exercer qu'une représentation en plus de la sienne.

Article 5.

Chaque pays adhérent fixe le nombre de ses délégués mais ne dispose que d'un nombre de voix égal celui des unités de cotisation qu'il a souscrites.

Tout pays adhérent peut souscrire jusqu'à cinq unités de cotisation. L'unité de cotisation est de 3,000 francs-or.

Toutefois le groupe constitué par une puissence ses colonies, possessions dominions, pays de protectorat et pays à mandat, ne pourra, en aucun cas, disposer de plus de cinq voix. Il en sera de même du groupe que formeraient les colonies possessions, dominions, pays de protectorat et pays à mandat d'une puissance non adhérente.

Les sommes représentant la part contributive de chacun de pays adhérents sont versées à l'Office au commencement de chaque année.

Article 6.

Tout pays non signataire du présent Arrangement pourra y adhérer et notifiant sa demande d'adhésion par l'entremise de l'autorité chargée de sa représentation diplomatique auprés du Gouvernement français. Celui-ci transmettra la demande aux Gouvernements des autres Etats Participants l'adhésion sera définitive si la majorité des dits Etats fait connaître son assentiment dans un délai de six mois à dater de l'introduction de la demande.

Article 7.

Sans préjudice des dispositions du paragraphe 2 de l'article 4 ci-dessus la revision la présente convention sera institué de droit si les deux tiers au moins des pays adhérents en approuevnt la demande. Dans ce cas, un Conférence des pays adhérents sera convoquée par les soins du Gouvernement francais dans un délai de six mois. Le programme en sera communiqué aux Gouvernements adhérents deux mois au moins avant la réunion de la Conférence. La Conférence ainsi réunie fixera elle-même sa procédure. Le directeur de l'Office y fera fonction de Secrétaire général.

Article 8.

Chacun des Gouvernements adhérents pourra dénoncer la présénte Convention en ce qui le concerne moyennant un préavis de six mois. Le non-payement de deux cotisations consécutives sera considéré comme impliquant la dénonciation.

Article 9.

Le présent arrangement sera ratifié. Il entrera en vigueur dès que cinq des pays signataires auront déposé leurs ratifications. Chaque Puissance adressera, dans le plus bref délai possible, ses ratifications au Gouvernement français par les soins duquel il en sera donné avis aux autres pays signataires.

Ces ratifications resteront déposés dans les archives du Gouvernement français.

Fait à Paris, le 29 Novembre 1924, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Gouvernement français et dont les copies certifiées conformes seront remises aux Parties contractantes.

Le dit exemplaire, daté comme il est dit ci-dessus, pourra être signé jusqu'au 31 Mars 1925.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Pays ci-

χούσης χώρας, ἀλλ' οὐδεμία ἀντιπροσωπεία δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ εἰμὴ μίαν χώραν ἐπὶ πλέον τῆς ἰδίας αὐτῆς χώρας.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσα μετέχουσα χώρα ὁρίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν διαθέτει εἰμὴ ἀριθμὸν ψήφων ἴσον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μονάδων συνεισφορᾶς δι' ἃς ἐνεγράφη.

Πᾶσα μετέχουσα χώρα δύναται νὰ ἐγγραφῇ διὰ μονάδας συνεισφορᾶς μέχρι πέντε. Ἡ μονὰς συνεισφορᾶς εἶναι 3.000 φράγκων χρυσῶν.

Ἐν τούτοις ἡ ὁμὰς ἡ συγκειμένη ὑπό τινος Δυνάμεως, τῶν ἀποικιῶν αὐτῆς, τῶν κτήσεων, δεσποζομένων χωρῶν (dominions) χωρῶν προτεκτοράτου καὶ χωρῶν ὑπὸ ἐντολὴν δὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ διαθέσῃ πλέον τῶν 5 ψήφων. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ δι' ὁμάδα ἀπαρτιζομένην ἐκ τῶν ἀποικιῶν,κτήσεων,δεσποζομένων χωρῶν(dominions) χωρῶν προτεκτοράτου καὶ χωρῶν ὑπὸ ἐντολὴν Δυνάμεως μὴ μετεχούσης τοῦ Γραφείου τοῦ οἴνου.

Τὰ ποσὰ τὰ ἀντιπροσωπεύοντα τὴν μερίδα συνεισφορᾶς ἑκάστης τῶν μετεχουσῶν χωρῶν κατατίθενται εἰς τὸ Γραφεῖον κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα χώρα μὴ ὑποκράψασα τὴν παροῦσαν συμφωνίαν δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς αὐτὴν ἀνακοινοῦσα τὴν περὶ τούτου αἴτησιν αὐτῆςδιὰ τῆς ὑπηρεσίας τῆς παρὰ τῇ Γαλλικῇ Κυβερνήσει διπλωματικῆς αὐτῆς ἀντιπροσωπείας. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀνακοινοῖ τὴν αἴτησιν πρὸς τὰς Κυβερνήσεις τῶν λοιπῶν μετεχόντων Κρατῶν. Ἡ προσχώρησις εἶναι ὁριστική, ἐὰν ἡ πλειονότης τῶν Κρατῶν τούτων γνωρίσῃ τὴν συναίνεσιν αὐτῶν ἐντὸς προθεσμίας ἓξ μηνῶν ἀφ'ἧς εἰσαχθῇ ἡ αἴτησις.

Ἄρθρον 7

Χωρὶς νὰ θιγῶσιν οἱ ὁρισμοὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 4 ἡ ἀναθεώρησις τῆς παρούσης Συμφωνίας γίνεται αὐτοδικαίως, ἐὰν τὰ δύο τρίτα τοὐλάχιστον τῶν μετεχουσῶν χωρῶν ἐγκρίνωσι τὴν περὶ τούτου αἴτησιν Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μερίμνῃ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως συγκαλεῖται Διάσκεψις τῶν μετεχουσῶν χωρῶν ἐντὸς προθεσμίας ἓξ μηνῶν. Τὸ πρόγραμμα ἀνακοινοῦται εἰς τὰς μετεχούσας Κυβερνήσεις τοὐλάχιστον δύο μῆνας πρὸ τῆς συνελεύσεως τῆς Διασκέψεως. Ἡ Διάσκεψις, οὕτω συνερχομένη, ὁρίζει τὴν τάξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τοῦ Οἴνου ἐκπληροῖ χρέη Γενικοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρον 8.

Ἑκάστη τῶν μετεχουσῶν Κυβερνήσεων δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν, ἐφ' ὅσον τὴν ἀφορᾷ, διὰ δηλώσεως γενομένης πρὸ ἓξ μηνῶν. Ἡ μὴ πληρωμὴ δύο συνεχῶν συνεισφορῶν θεωρεῖται ὡς ἐνέχουσα τὴν ἔννοιαν τῆς καταγγελίας τῆς Συμφωνίας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ παροῦσα συμφωνία ὑπόκειται εἰς ἐπικύρωσιν. Ἡ ἰσχὺς αὐτῆςἄρχεται εὐθὺς ὡς πέντε τῶν ὑπογραψασῶν χωρῶν καταθέσωσι τὰς ἐπικυρώσεις αὐτῶν. Ἑκάστη τῶν Δυνάμεων θὰ ἀποστείλῃ ἐν ὅσον οἷόν τε βραχυτέρᾳ προθεσμίᾳ τὰς ἐπικυρώσεις αὐτῆς εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν, φροντίδα τῆς ὁποίας θὰ λάβωσι γνῶσιν αἱ λοιπαὶ ὑπογράψασαι Δυνάμεις.

Αἱ ἐπικυρώσεις αὗται κατατίθενται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐγένετο ἐν Παρισίοις τῇ 29 Νοεμβρίου 1924 ἐν ἑνὶ μόνον ἀντιτύπῳ, ὅπερ θέλει παραμείνει κατατεθειμένον ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ οὗτινος ἐπίσημα ἀντίγραφα θέλουσι δοθῇ εἰς τὰ συμβαλλόμενα Μέρη.

Τὸ ρηθὲν ἀντίτυπον, χρονολογούμενον ὡς ὁρίζεται ἀνωτέρω, θὰ ὑπογραφῇ μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1925.

Πρὸς πίστωσιν τούτων οἱ πληρεξούσιοι τῶν ὡς ἄνω

dessus énumérés ont arrêté le présent Arrangement et l'ont revêtu de leurs signatures.

Pour l'Espagne :
AD REFERENDUM. Le Compte de LAS MIRANDAS
Pour la France :
HERRIOT, H. QUEUILLE.
Pour la Grèce :
N. POLITIS.
Pour la Hongrie :
GEORGES de BERKOOZI.
Pour l'Italie :
BALLERINI.
Pour le Luxembourg :
BASTIN.

ἀναφερομένων χωρῶν κατήρτισαν τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν καὶ περιέβαλον αὐτὴν διὰ τῶν ὑπογραφῶν αὐτῶν.

Διὰ τὴν Ἱσπανίαν :
Ad referendum :
Ὁ κόμης Λας Μιράντας (Le Comte de LAS MIRANDAS)
Διὰ τὴν Γαλλίαν :
Ἐρριώ, Κέϊγ (HERRIOT, H. QUEUILLE)
Διὰ τὴν Οὐγγαρίαν :
Γεώργ. Βαρκοῦτσι (G. D. Barkoozi).
Διὰ τὴν Ἑλλάδα
Ν. Πολίτης
Διὰ τὴν Ἰταλίαν :
Βαλλερίνη (BALLERINI)
Διὰ τὸ Λουξεμβοῦργον
Μπαστὲν (BASTIN)

.....

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τῆς παρούσης Συμφωνίας μονὰς συνεισφορᾶς τῆς χώρας ἡμῶν εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τοῦ οἴνου ὁρίζεται εἰς μίαν.

PROTOCOLE DE SIGNATURE

Au moment de procéder à la signature de l'Arrangement, en date de ce jour, portant création à Paris, d'un Office International du vin, le représentant du Gouvernement espagnol a fait la réserve suivante.

Il reste bien entendu que les attributions conférées à l'Office en vertu des numéros 1 et 3 du paragraphe e' de l'article 1er du présent Accord ne constituent pas la faculté de modifier le texte d'interpretation des Accords Internationaux en vigueur sur la matière et spécialement la Convention de Madrid de 1891, au sujet desquels en tous cas le Gouvernement de Sa Majesté le Roi d'Espagne se réserve le droit d'interprétation jusqu'au moment où la question sera définitivement reglée, soit par des Accords bilatéraux, soit par une décision adoptée dans une Conference générale par toutes les Hautes Parties signataires des Conventions Internationales en vigueur.

Sous cette réserve relative à la portée du compromis établi dans les textes cités du présent Arrangement et au caractère obligatoire des propositions que l'Office pourrait lui soumettre, même dans le casoùil s'agirait de décisions adoptées par lui à la majorité des voix, le Gouvernement de Sa Majesté le Roi d'Espagne donne son adhésion aux numéros 1 et 3 du paragraphe e' de l'article 1er du présent Arrangement.

Fait a Paris, le 29 Novembre 1924

Pour l'Espagne	ad referendum Le Compte de LAS MIRANDAS
Pour la France	HERRIOT H. QUEUILLE
Pour la Hongrie	GEORGES de BARKOOZI
Pour la Grèce	N. POLITIS
Pour l'Italie	BALLERINI
Pour le Luxembourg	BASTIN

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ

Κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν Συμφωνίας περὶ ἱδρύσεως ἐν Παρισίοις Διεθνοῦς Γραφείου τοῦ Οἴνου ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱσπανικῆς Κυβερνήσεως ἐποιήσατο τὴν ἀκόλουθον ἐπιφύλαξιν :

Δηλοῦται, ὡς σαφῶς ἐννοούμενον, ὅτι αἱ λειτουργίαι αἱ ἀναγνωριζόμεναι δυνάμει τῶν ἀριθμῶν 1 καὶ 3 τῆς παραγράφου ε' τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης Συμφωνίας δὲν ἐνέχουσιν ἐξουσίαν τροποποιήσεως τοῦ κειμένου ἢ ἑρμηνείας τῶν ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων διεθνῶν Συμφωνιῶν, καὶ ἰδίᾳ τῆς Συμβάσεως τῆς Μαδρίτης τοῦ 1891, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱσπανίας ἐπιφυλάσσει Ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἑρμηνείας μέχρις ὅτου τὸ ζήτημα ὁριστικῶς κανονισθῇ, εἴτε δι' ἀμφιμερῶν Συμβάσεων, εἴτε δι' ἀποφάσεως ληφθησομένης ἐν γενικῇ Διασκέψει, ὑπὸ πάντων τῶν Ὑψηλῶν τῶν ὑπογραψάντων τὰς ἐν ἰσχύι διεθνεῖς Συμβάσεις.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ταύτην ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῶν ὁρισμῶν τῶν περιεχομένων εἰς τὰ ὡς ἄνω ἀναφερόμενα κείμενα τῆς παρούσης Συμφωνίας καὶ ὡς πρὸς τὸν ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα τῶν προτάσεων, τὰς ὁποίας τὸ Γραφεῖον τοῦ Οἴνου ἠδύνατο νὰ τῇ ὑποβάλῃ, καὶ ἐν ᾗ ἔτι περιπτώσει θὰ ἐπρόκειτο περὶ ἀποφάσεων ληφθεισῶν ὑπὸ τοῦ Γραφείου διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων, ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱσπανίας δηλοῖ τὴν προσχώρησιν Αὐτῆς εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 1 καὶ 3 τῆς παραγράφου ε' τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἐν Παρισίοις τῇ 29 Νοεμβρίου 1924

Διὰ τὴν Ἱσπανίαν	ad refrendum Ὁ Κόμης ΑΑΣ ΜΙΡΑΝΤΑΣ
Διὰ τὴν Γαλλίαν	ΕΡΡΙΩ ΚΕΪΓ
Διὰ τὴν Ἑλλάδα	Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ
Διὰ τὴν Οὐγγαρίαν	ΓΕΩΡ. ΒΑΡΚΟΤΣΙ
Διὰ τὴν Ἰταλίαν	ΒΑΛΛΕΡΙΝΙ
Διὰ τὸ Λουξεμβοῦργον	ΜΠΑΣΤΕΝ

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν — **Α. Καραπάνος**

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας — **Ἰ. Κανάβος**

Ἐτέθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Π. Πετρίδης

(6)

Περί παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν χορήγησιν εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς προσωρινοῦ δανείου μέχρι ποσοῦ τριάκοντα ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Νόμος 3818

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Κυβέρνησις ὅπως ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους χορηγήσῃ τῷ Δήμῳ Πειραιῶς δάνειον μέχρι ποσοῦ δραχμῶν τριάκοντα ἑκατομμυρίων, ἐπὶ σκοπῷ χρησιμοποιήσεως αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων ἐξυγιαντικῶν ἔργων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ περὶ οὗ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δάνειον τεθήσεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δήμου Πειραιῶς τμηματικῶς, ἐπὶ τῇ βάσει νομίμως συντεταγμένων καὶ ἐγκεκριμένων προϋπολογισμῶν τῆς ἑκάστοτε προβλεπομένης δαπάνης ἐκτελέσεως ἐξυγιαντικῶν ἔργων. Διὰ τὰ οὕτω καταβληθησόμενα ποσὰ τὸ Δημόσιον δικαιοῦται εἰς τὴν ἀπόληψιν τόκου ὁριζομένου εἰς 4 ο/ο ἐτησίως.

Ἄρθρον 3.

Ἡ εἰς τὸ Δημόσιον ἀπόδοσις τῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 2 καταβληθησομένων ποσῶν δέον νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς πρώτης τμηματικῆς καταβολῆς καὶ ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ παρὰ τοῦ Δήμου Πειραιῶς συναμολογηθησομένου ἐξωτερικοῦ δανείου. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς τοιαύτης ἐξοφλήσεως δύναται ὁ Δῆμος νὰ ἀπαλλαγῇ, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀνηκόντων τῷ Δημοσίῳ τόκων.

Ἄρθρον 4.

Μὴ καταστάσης ἐφικτῆς τῆς ἐμπροθέσμου, ὡς τὸ ἄρθρον 3 ὁρίζει, ἀποδόσεως τῶν καταβληθησομένων ποσῶν, συγχωρεῖται ἡ ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀπόδοσις τούτων, τοῦ Δημοσίου δικαιουμένου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τόκου πρὸς 4 ο/ο ἐτησίως διὰ τὸ πρῶτον ἔτος καὶ 5 ο/ο διὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Γ. Μαρῆς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Π. Πετρίδης

(8)

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως α') τοῦ Ν. Δ. τῆς 14-5-26 «περὶ ἰδιότητος, ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου τῆς Ἑλλην. Γεωργικῆς Ἑταιρείας» καὶ β') τοῦ Ν. Δ. τῆς 19-9-26 «περὶ αὐξήσεως χορηγουμένης ἐτησίας τακτικῆς συνδρομῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργικὴν Ἑταιρείαν».

Νόμος 3821

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς διατάξεις τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ κυρώσεως: α') τοῦ Ν. Δ. τῆς 14-5-26 «περὶ τῆς ἰδιότητος, ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας» καὶ 2) τοῦ Ν.Δ. τῆς 18-9-26 «περὶ αὐξήσεως χορηγουμένης ἐτησίας τακτικῆς συνδρομῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργικὴν Ἑταιρείαν» τροποποιούμενον ὡς κατωτέρω :

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κυρώσεως: α') τοῦ Ν. Δ. τῆς 14-5-26 «περὶ τῆς ἰδιότητος, ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας» καὶ 2) τοῦ Ν. Δ. τῆς 18-9-26 «περὶ αὐξήσεως χορηγουμένης ἐτησίας τακτικῆς συνδρομῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργικὴν Ἑταιρείαν».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ σύμφωνον γνωμάτευσιν τῆς ἐπὶ τῆς Γεωργίας κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Κυροῦται: α') τὸ Ν. Δ. τῆς 14 Μαΐου 1926 «περὶ τῆς ἰδιότητος, ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας» καὶ 2) τὸ Ν. Δ. τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ αὐξήσεως χορηγουμένης ἐτησίας τακτικῆς συνδρομῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργικὴν Ἑταιρείαν», ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν, συμπτυσσόμενα εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον ἔχον οὕτως:

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἑλληνικὴ Γεωργικὴ Ἑταιρεία θεωρεῖται ὡς ἵδρυμα δημοσίου δικαίου.

Τὸ καταστατικὸν αὐτῆς ὡς καὶ αἱ ἑκάστοτε ἐπιφερόμεναι τροποποιήσεις αὐτοῦ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δι' ἀποφάσεώς του.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἑλληνικὴ Γεωργικὴ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδίδῃ ἀνελλιπῶς χάριν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ.

α') Μηνιαῖον Γεωργικὸν Δελτίον μεθ' ὁδηγιῶν γεωπονικῶν, δασικῶν, ἰχθυοκομικῶν, ἀγροτικῶν ἐν γένει ἄρθρων, πληροφοριῶν καὶ εἰδήσεων, ὡς καὶ τριμηνιαῖον τοιοῦτον, περιλαμβάνον ἐπιστημονικὰ ἄρθρα ἀφορῶντα εἰς τὴν γεωπονίαν, δασοπονίαν καὶ ἰχθυοκομίαν τῆς Ἑλλάδος.

β') Δέκα τοὐλάχιστον βιβλιάρια κατ' ἔτος πρὸς ἐκλαϊκευ-

σιν γεωπονικῶν, δασικῶν καὶ ἰχθυοκομικῶν γνώσεων εἰς γλῶσσαν ἁπλῆν καὶ εἰς μικρὰς τιμάς.

γ') Διάφορα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, διατριβάς, εἰδικὰς μελέτας, ἐγχρώμους πίνακας, χάρτας ἐπὶ ἀγροτικῶν ἐν γένει ζητημάτων ἀφορώντων εἰς ἑλληνικὰς συνθήκας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργικὴν Ἑταιρείαν χορηγουμένη ἐτησία τακτικὴ ἐπιχορήγησις ἐκ δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δυνάμει τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ αὐξήσεως χορηγουμένης ἐτησίας τακτικῆς συνδρομῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργικὴν Ἑταιρείαν» παραμένει ἡ αὐτὴ ἀναφερομένης τῆς σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἑλληνικὴ Γεωργικὴ Ἑταιρεία ἀπαλλάσσεται ἀπὸ παντὸς ταχυδρομικοῦ, τηλεγραφικοῦ καὶ τηλεφωνικοῦ τέλους διά τε τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ συνεννόησιν ὡς καὶ διὰ τὴν ἀποστολὴν δεμάτων καὶ οἱωνδήποτε ἐντύπων καὶ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν τόσον πρὸς οἱασδήποτε ἀρχάς, ὅσον καὶ πρὸς οἱαδήποτε νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ ἰδιώτας.

Ἄρθρον 5.

Ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοσίου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ δημοτικοῦ, λιμενικοῦ καὶ οἱουδήποτε ἄλλου φόρου τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας εἰσαγόμενα γεωργικὰ εἴδη, ἤτοι: σπόροι δενδροκομίας καὶ κηπουρικῆς, παρασιτοκτόνα φάρμακα, ἐπιστημονικαὶ συσκευαὶ καὶ κτηνοτροφικαὶ τροφαί, ἐφ' ὅσον αὗται εἰσάγονται εἰς μικρὰς ποσότητας χάριν προπαγάνδας καὶ διαδόσεως, ἀπαγορευομένης τῆς ἐπὶ σκοπῷ κέρδους χρησιμοποιήσεως πάντων τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν.

Πρὸς χορήγησιν τῆς ἀτελείας ταύτης χορηγεῖται ὑπεύθυνος δήλωσις τοῦ προέδρου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας πρὸς τὰς ἁρμοδίας τελωνιακὰς καὶ ταχυδρομικὰς ἀρχάς, ὅτι τὰ ἀτελῶς εἰσαγόμενα ὡς ἀνωτέρω εἴδη θέλουσι χρησιμοποιηθῆ ἀποκλειστικῶς χάριν προπαγάνδας καὶ ὄχι χάριν κέρδους ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 6.

Ἀπαλλάσσονται πάσης ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως πάντα τὰ κτήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργικὴν Ἑταιρείαν, πᾶσα δὲ ὑφισταμένη ἀπόφασις περὶ κηρύξεως ἀπαλλοτριώσεως αἴρεται αὐτοδικαίως ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως καὶ θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχουσα.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργείου ἡ ἐκποίησις τοῦ ἐκ 1000 στρεμμάτων γηπέδου ἐν θέσει «Φραγκοκλησιὰ» τοῦ κτήματος Γέρανα τῆς περιφερείας Χαλανδρίου, τοῦ ἀγορασθέντος ἐκ τῆς Μονῆς Πεντέλης καὶ περιελθόντος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργικὴν Ἑταιρείαν δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 20385 καὶ ἀπὸ 5 Σ)βρίου 1920 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἀλεξάν. Ζαχαρκοπούλου, εἰς γεωργοὺς τῶν χωρίων Χαλανδρίου καὶ Ἀμαρουσίου ἢ εἰς πρόσφυγας γεωργοὺς ἐγκατεστημένους ἀποδεδειγμένως εἰς τὰ χωρία ταῦτα πρὸ ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον ἐπὶ τιμῇ 1500—2500 χιλιάδων δραχμῶν κατὰ στρέμμα ἀναλόγως τῆς ποιότητος καὶ τοποθεσίας τῶν γαιῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας, καταργουμένης πάσης περὶ τοῦ ἐναντίου διατάξεως.

Ἐν περιπτώσει αἰτήσεως ἀγορᾶς αὐτοῦ ὑπὸ ἀναγνωρισμένων συνεταιρισμῶν γεωργῶν ἢ ἐφέδρων ἐπιλιτῶν τῶν χωρίων τούτων προτιμῶνται οὗτοι εἰς τὴν τοιαύτην ἀγορὰν ἐπὶ τῇ ὡς ἀνωτέρω τιμῇ.

Τὸ τίμημα καταβάλλεται κατὰ τὸ ἓν τρίτον μὲν ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῶν σχετικῶν συμβολαίων τῆς ἐκποιήσεως, τὰ ἕτερα δὲ δύο τρίτα εἰς δύο ἴσας ἐτησίας δόσεις ἐπὶ τόκῳ 8 ο)ο ἐτησίως. Εἰς τὴν Γεωργικὴν Ἑταιρείαν παρέχεται σχετικῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγραφῆς ὑποθήκης.

Πᾶσα προγενεστέρα ἀπόφασις περὶ ἀπαλλοτριώσεως αὐτοῦ καταργεῖται.

Ἐὰν ἐντὸς 18 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἡ Ἑλληνικὴ Γεωργικὴ Ἑταιρεία δὲν δυνηθῇ ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν διὰ τῶν προηγουμένων ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου τούτου δικαιουμένων προτιμήσεως πρὸς ἀγορὰν νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν πρὸς αὐτοὺς πώλησιν μέρους ἢ καὶ ὅλου τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος, δύναται αὕτη νὰ προβῇ ἀκωλύτως καὶ ἄνευ προηκουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας εἰς τὴν ἐκποίησιν αὐτοῦ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς οἱουσδήποτε καὶ μὲ οἱανδήποτε τιμὴν ἤθελε κρίνει συμφέρουσαν.

Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ὑπαιτιότητος τῶν ὡς ἄνω δικαιουμένων προτιμήσεως, ἡ Ἑταιρεία ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ διὰ δύο ἀλλεπαλλήλων προκηρύξεών της δημοσιευθησομένων εἰς τρεῖς τοὐλάχιστον ἐφημερίδας ἐκ τῶν ἡμερησίως ἐκδιδομένων ἐν Ἀθήναις, πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον μηνῶν, πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, τὴν περὶ ἐκποιήσεως τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος ἀπόφασίν της,

Τὸ ἀντίτιμον τῶν πωληθησομένων τμημάτων τοῦ γηπέδου τούτου κατατίθεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας καὶ χρησιμεύει κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς εἴτε πρὸς ἀγορὰν ἢ ἀνοικοδόμησιν ἀκινήτου ἐν Ἀθήναις καταλλήλου διὰ γραφεῖα, ἀποθήκας καὶ αἰθούσας μονίμου ἐκθέσεως γεωργικῶν μηχανημάτων, ἐργαλείων καὶ ἄλλων εἰδῶν αὐτῆς, εἴτε δι' ἐκδόσεις γεωργικῶν βιβλιαρίων, περιοδικῶν, χαρτῶν, πινάκων καὶ ἄλλων διδακτικῶν εἰδῶν χάριν τοῦ λαοῦ, εἴτε τέλος πρὸς ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν πρακτικῶν ἀγροτικῶν σχολείων, ἀγροκηπίων, δενδροκομείων καὶ πειραματικῶν σταθμῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργικὴν Ἑταιρείαν, ἵνα τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν ὁμολογιῶν αὐτῆς ὡς καὶ τῶν εἰς χρυσὸν κεφαλαίων της τῶν κατατεθειμένων εἰς διαρκεῖς καταθέσεις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ προερχομένων ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Κων. Σεβαστοπούλου μεταταπῇ, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς εἰς κεφάλαιον ἐπίσης ἄθικτον, μᾶλλον προσοδοφόρον, ἀστικῶν ἀκινήτων ἐν Ἀθήναις διὰ τὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς βουλήσεως τοῦ διαθέτου ἐπαύξησιν τῶν προσόδων αὐτῆς.

Ἄρθρον 9.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς νὰ προσφέρωσι τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας πρὸς σύναψιν ὑπὸ ταύτης δανείων μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν πραγματικοῦ κεφαλαίου ἐπὶ ἐτησίῳ τόκῳ μὴ ὑπερβαίνοντι τὸν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καθοριζόμενον τοιοῦτον.

Τὰ δάνεια ταῦτα συνάπτονται δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ὑπαγομένου εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν ἑκατόν, ἐν ᾧ ἀναγράφονται οἱ ὅροι τῆς συνάψεως τῶν δανείων τούτων καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν καὶ χρησιμοποιηθήσονται ἀποκλειστικῶς δι' ἀγορὰν σπόρων, παρασιτοκτόνων φαρμάκων, ἐργαλείων, μηχανῶν καὶ ἄλλων εἰδῶν χρησίμων διὰ τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν ἐν γένει τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ σκοπῷ διαθέσεως αὐτῶν χάριν προπαγάνδας εἰς τοὺς καλλιεργητὰς καὶ κτηνοτρόφους ἐπὶ τιμῇ μὴ ὑπερβαινούσῃ κατὰ 10 ο)ο τὴν τιμὴν τοῦ ὁλικοῦ κόστους αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἡ Ἑλληνικὴ Γεωργικὴ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου ἔτους ἔκθεσιν λεπτομερῆ τῶν πεπραγμένων ὑπ' αὐτῆς καὶ ἐν γένει τῆς διαχειρίσεώς της, ὡς καὶ ἀντίτυπα τῶν δημοσιευμάτων της τῶν

ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ὁριζομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐξασκεῖ ἔλεγχον καὶ ἐπιπτείαν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας. Διὰ Διατάγματος κανονισθήσονται ὁ τρόπος καὶ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς ἐποπτείας.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἐγκριθὲν καταστατικὸν αὐτῆς δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 47184 ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1926 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιευθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 180 φύλλῳ (Παράρτημα Δ') τοῦ 1926 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐγκρίνεται καὶ διὰ τοῦ παρόντος καὶ ἰσχύει ἀφ' ἧς ἐνεχρίθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 12.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, οὕτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΖΑΪΜΗΣ

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βενιζέλος, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Π. Μερλόπουλος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Ἰ. Κανναβὸς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

(8)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. περὶ διακανονισμοῦ ὑδρονομῆς καὶ χρήσεως τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τῆς πηγῆς Δελούλιζα-Δούσιας Κορινθίας».

Νόμος 3823

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ὑπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. περὶ διακανονισμοῦ ὑδρονομῆς καὶ χρήσεως τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τῆς πηγῆς Δελούλιζα - Δούσιας Κορινθίας», ἔχον ὡς κάτωθι.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ διακανονισμοῦ ὑδρονομῆς καὶ χρήσεως τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τῆς πηγῆς Δελούλιζα-Δούσιας Κορινθίας».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ κατόπιν τῆς εἰδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Κυροῦμεν τὸ ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1926 Νομοθ. Διάταγμα «περὶ διακανονισμοῦ ὑδρονομῆς καὶ χρήσεως τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τῆς πηγῆς Δελούλιζα—Δούσιας Κορινθίας», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἔχον μετὰ τὴν τροποποίησιν του ὡς ἀκολούθως.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διοίκησις τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τῆς πηγῆς Δελουλίζα Δούσιας Στυμφαλίας Νομοῦ Ἀργολιδοκορινθίας ὡς καὶ ἡ ὑδρονομὴ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀρδευσις τῶν κτημάτων τῶν κοινοτήτων Δούσιας Ἀσπροκάμπου καὶ Ψάρι Στυμφαλίας ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς πηγῆς «Δελούλιζα», διενεργουμένη διὰ τοῦ παλαιόθεν ὑφισταμένου εἰδικοῦ ἀρδευτικοῦ αὐλακος, ἔστις ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς πηγῆς «Δελούλιζα» καὶ ἀκολουθῶν ὕπερθεν μὲν τῆς Πεδιάδος Δούσια Ἀσπροκάμπου τὰς ὑπωρείας τῆς λοφοσειρᾶς Στρέχτι—Μπίκιζα, ὑπερθεν δὲ τῆς πεδιάδος Ψάρι τὰς θέσεις Καμπάσι, Μύτικα, Ζευγολατιοῦ, Παληόμυλον Μουσταφᾶ, Κοκκινιᾶ, Κοδέλλα, καταλήγει εἰς τὴν θέσιν Ὀδέλλα τῆς πεδιάδος Ψάρι.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς τὸν ἀνωτέρω τοῦτον σκοπὸν συνιστᾶται ἑξαμελὴς Ἐπιτροπή, ἥτις ἔχει τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ διὰ τοῦ αὐλακος τούτου διοχετευομένου ἀρδευσίμου ὕδατος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ δύο ἰδιοκτητῶν ἐξ ἑκάστης τῶν ἐνδιαφερομένων Κοινοτήτων Δούσιας, Ψάρι καὶ Ἀσπροκάμπου.

Οἱ ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν ἐκλεγόμενοι δὲν πρέπει νὰ ὦσι δημόσιοι ἢ δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, νὰ μὴ ἔχωσιν ὑποπέσει εἰς ἀδίκημα τιμωρούμενον ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διὰ φυλακίσεως καὶ νὰ ἔχωσι δικαίωμα ἀρδεύσεως.

Χρόνος ὑποβολῆς δηλώσεων τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἀρδεύσεως.

Ἄρθρον 4.

Κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἑκάστου ἔτους ὁ Εἰρηνοδίκης Στυμφαλίας κατόπιν ἐγγράφου προσκλήσεώς του πρὸς τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων καὶ ἐπ' Ἐκκλησίαις ἀναγνώσεως ταύτης ὑπὸ τούτων εἰς τρεῖς συνεχεῖς Κυριακὰς καλεῖ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἀρδεύσεως, ὅπως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους δηλώσωσι πρὸς τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων ὑπευθύνως τὴν ἀρδευθησομένην ἔκτασίν των καὶ τὴν θέσιν ἐν ᾗ αὕτη κεῖται.

Αἱ δηλώσεις αὗται καταχωρίζονται ὑπὸ τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων ἐν πίναξιν, ἐν οἷς ἀναγράφονται αἱ ἀρδεύσιμοι ἐκτάσεις ἑκάστου ἰδιοκτήτου καὶ τὸ σύνολον τούτων κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἀρδεύσεως. Αἱ δηλώσεις αὗται γίνονται μέχρι τῆς 31 τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, διὰ δὲ τοὺς πέραν ταύτης δηλοῦντας δύνανται νὰ ὁρισθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι καταβάλλονται ἀρδευτικὰ τέλη μείζονα καὶ μέχρι τοῦ διπλασίου, καταλογιζόμενα τοιαῦτα καὶ εἰς τοὺς ἀναριθμήτως δηλοῦντας.

Ὑποβολὴ ἐνστάσεων.

Ἄρθρον 5.

Οἱ οὕτω συνταχθέντες πίνακες ἐκτίθενται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἑκάστης τῶν τριῶν Κοινοτήτων ἀπὸ 1 μέχρι 10 Φεβρουαρίου εἰς ὁρατὸν μέρος ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι, ὅπου δύναται πᾶς τρίτος νὰ ὑποβάλῃ ἔνστασιν καθ' οἱουδήποτε ἀνειλικρινῶς δηλώσαντος.

Τὰς ἐνστάσεις ταύτας μετὰ τοῦ πίνακος ὁ Πρόεδρος ἑκάστης Κοινότητος ὑποχρεοῦται μέχρι τῆς 20 Φεβρουαρίου ν' ἀποστείλῃ πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην.

Ἐκδίκασις ἐνστάσεων.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐνστάσεων γίνεται ἐν τῷ Εἰρηνοδικείῳ Καταστήματι ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαημέρου τοῦ Φεβρουαρίου ὑπὸ ἑπταμελοῦς Συμβουλίου, ἀποτελουμένου

ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς Στυμφαλίας ὡς Πρόεδρον, ἀπὸ τοὺς Προέδρους τῶν τριῶν Κοινοτήτων καὶ ἀπὸ τὸ πλειονοψηφῆσαν μέλος τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἑκάστης Κοινότητος, ὡς μελῶν. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου, λαμβανόμεναι κατὰ πλειοψηφίαν, εἰσὶν ἀνέκκλητοι. Μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων καταρτίζονται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου οἱ ὁριστικοὶ πίνακες δι' ἑκάστην Κοινότητα, οἵτινες κεκυρωμένοι ὑπ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται εἰς τοὺς Προέδρους κάστης Κοινότητος ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἐνεργηθῶσιν αἱ ἐκλογαὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὀργάνων αὐτῆς.

Περὶ ἐκλογῶν.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Εἰρηνοδίκης, συμφώνως πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ὁριστιτοὺς πίνακας, προκηρύσσει ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαημέρου κοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐκλογὰς πρὸς ἀνάδειξιν τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως, πρὸς δὲ τῶν ὑδρονομέων καὶ ταμιῶν. Αἱ ἐκλογαὶ διενεργοῦνται ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἑκάστου ἔτους, συμφώνως τῷ περὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐκλογῶν νόμῳ, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

Δικαίωμα ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἔχουσι μόνον οἱ εἰς τοὺς οἰκείους πίνακας ἐγγεγραμμένοι. Οἱ ἀπόντες ἢ κωλυόμενοι δύνανται ν' ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐν τῇ ἐκλογῇ καὶ δι' ἑτέρου προσώπου δυνάμει εἰδικῆς ἐγγράφου ἐντολῆς διδομένης καὶ δι' ἐπιστολῆς. Ἡ ἐκλεγομένη ἀρδευτικὴ Ἐπιτροπὴ παραλαμβάνει παρὰ τῆς προκατόχου της 10 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκλογήν της διὰ πρωτοκόλλου παραδόσεως καὶ παραλαβῆς. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ρίπτεται κλῆρος καὶ ἀναδεικνύεται ὡς ἐπιτυχὼν ἐκεῖνος εἰς ὃν θὰ λάχῃ ὁ κλῆρος, Ἡ θητεία τῆς ἀρδευτικῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἐνιαύσιος· μετὰ τὸ πέρας τῆς θητείας ἐνεργεῖται νέα ἐκλογὴ συμφώνως πρὸς τὰ προειρημένα. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς οὐδεμιᾶς δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως.

Ἐάν τις τῶν κοινοτήτων δὲν ἤθελε προβῇ εἰς ἐκλογὴν μελῶν Ἐπιτροπῆς καὶ ὀργάνων αὐτῆς, θὰ ἀποφασίζωσιν ἐγκύρως καὶ θὰ ρυθμίζωσι τὰ τῆς ἀρδεύσεως τὰ ἐκ τῶν ἑτέρων Κοινοτήτων μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀρδεύσεως ἐνεργεῖ διὰ τῶν ὀργάνων της τὴν ὑδρονομὴν συμφώνως πρὸς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος κανονισμὸν ἀρδεύσεως καὶ τὸν εἰδικὸν πίνακα, ὃν ὁ Πρόεδρος ἑκάστης κοινότητος συντάσσει καὶ ἐν ᾧ ἀναγράφει τὴν σειρὰν τῆς ἀρδεύσεως, τὸ ὀνοματεπώνυμον ἑκάστου ἰδιοκτήτου ὅπερ ἐπαναλαμβάνει τόσας φορὰς ὅσας ἔχει οὗτος εἰς διαφόρους θέσεις κτήματα πρὸς ἄρδευσιν, τὴν θέσιν καὶ λοιπὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα καὶ ὃν πίνακα φέρουσι μαζύ των οἱ ὑδρονομεῖς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἐκτιθεμένων καθηκόντων των.

Ἕκαστος ὑδρονομεὺς δέον νὰ ᾖ ἐφωδιασμένος διὰ τοιούτου πίνακος καὶ τῶν τριῶν Κοινοτήτων, τοῦ Προέδρου ἑκάστης αὐτῶν ὄντος ὑποχρέου εἰς ἀποστολὴν τοιούτου εἰαὐτούς. Οἱ πίνακες οὗτοι κυροῦνται καὶ καθίστανται ἐκτελεστοὶ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς ὃν ἐγκαίρως ἀποστέλλονται

Εὐθῦναι βαρύνουσαι τὴν Ἐπιτροπήν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀρδεύσεως εἰς οὐδεμίαν ἔναντι τρίτων ὑπόκειται εὐθύνην ἐφ' ὅσον αἱ πράξεις της εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὸν παρόντα νόμον καὶ κανονισμόν.

Ἐπίσης οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην ἂν ἐκ λόγων φυσικῶν, ἀνωτέρας βίας, ἢ ἄλλων ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεώς της ἐπέλθῃ ζημία τις οἱαδήποτε εἰς οἱονδήποτε ἰδιοκτήτην, νομέα ἢ καλλιεργητήν, εἶναι ὅμως ὑπεύθυνος ποινικῶς καὶ ἀστικῶς δι' οἱανδήποτε ζημίαν ἥτις ἤθελε προκύψει ἐκ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς, ἕνεκεν ὀλιγωρίας, ἢ δολίας προαιρέσεως τοῦ νόμου. Ἡ εὐθύνη βαρύνει προσωπικῶς τὸ ἔργον ἢ τὸ μέλος ἐκεῖνο τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ὁποίου προκύψεν ἡ ζημία, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ λοιπὰ ὄργανα καὶ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον ἀποδειχθῇ ὅτι προτοῦ συμβῇ ἡ ζημία ἐγένετο γνωστὴ εἰς αὐτὰς καὶ δὲν ἐνήργησαν, ὅπως προληφθῇ, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἔλαβεν ἐγκαίρως γνῶσιν τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου ἢ λαβὼν γνῶσιν διεμαρτυρήθη ἐπισήμως αἱ αὐτήν.

Ἐποπτικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 10.

Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου Στυμφαλίας ὡς Προέδρου, τοῦ ἀγρονόμου καὶ ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου Στυμφαλίας καὶ τριῶν ἀγροκτηματιῶν, ἑνὸς ἐξ ἑκάστης Κοινότητος Δούσιας, Ἀσπροκάμπου καὶ Ψάρι ὡς μελῶν, ὁριζομένου ἑκάστου τῶν τριῶν τελευταίων ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἑκάστης Κοινότητος ἐπὶ μονοετεῖ θητείᾳ.

Ἄρθρον 11.

Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀσκεῖ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς λειτουργίας τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὀργάνων αὐτῆς ἐπὶ πασῶν τῶν πράξεών της, ἐποπτεύει τὴν δικαίαν τοῦ ἀρδευσίμου ὕδατος κατανομὴν καὶ χρῆσιν κατὰ τὸν νόμον καὶ τοὺς σχετικοὺς κανονισμούς, ἐγκρίνει τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ προμηθειῶν, ὧν ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 20 χιλιάδας δραχμάς, τὰ ἀρδευτικὰ τέλη καὶ πᾶσαν εἰσφορὰν δι' ἐκτέλεσιν ἀρδευτικῶν ἔργων καὶ καλεῖ εἰς ἀπολογίαν τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὰ ὄργανά της διὰ πᾶσαν παράβασιν διαπραχθεῖσαν εἰς βάρος οἱουδήποτε κτηματίου, νομέως ἢ καλλιεργητοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἄρδευσιν, κατόπιν καταγγελίας, ἥτις δέον νὰ ὑποβάλληται ἐντὸς 5 τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐγένετο ἡ παράβασις τῆς κλήσεως τῆς καταγγελλομένης Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὀργάνων της εἰς ἀπολογίαν γινομένην ἐντὸς 3 τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς καταγγελίας τῆς παραβάσεως.

Ὑπάλληλοι καὶ ὄργανα.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς διοικήσεως καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀρδεύσεως, ταμίαι καὶ ὑδρονομεῖς προέρχονται ἐκ τῶν δικαιουμένων ἀρδεύσεως, θεωροῦνται ὄργανα δημοσίας ὑπηρεσίας, ἐκλέγονται παρ' ἑκάστης ἐνδιαφερομένης Κοινότητος ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἀρδεύσεως καὶ καθ' ὃν χρόνον καὶ τρόπον καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος νόμου Ἐπιτροπὴ, δύνανται νὰ ὁπλοφορῶσιν ἄνευ ἀδείας εἰδικῆς, ἀνακοινουμένων μόνον τῶν ὀνοματεπωνύμων καὶ τῆς ἰδιότητός των παρὰ τοῦ Προέδρου ἑκάστης Κοινότητος εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμάρχην Στυμφαλίας.

Ἡ Ἀστυνομικὴ ἀρχὴ καὶ ἡ ἀγροφυλακὴ ὑποχρεοῦνται εἰς συνδρομὴν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως καὶ τῶν ὀργάνων της κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των καὶ ὅταν ζητηθῇ ἡ συνδρομή των.

Ὀργανισμὸς τῆς Ἐπιτροπῆς. Καθήκοντα καὶ δικαιώματα αὐτῆς καὶ τῶν ὀργάνων της. Κανονισμὸς ἀρδεύσεως

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἀρδευτικὴ περίοδος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους καὶ διαρκεῖ 75—90 ἡμέρας.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο 5—6 ἀρδεύσεις ἐπὶ ἑκάστου κτήματος, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας τοπικὰς συνηθείας, δέον νὰ λάβωσι χώραν, ἀπέχουσαι ἡ μία τῆς ἄλλης δεκαπέντε (15) τὸ πολὺ ἡμέρας, μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὁποίων γίνεται ἐπανάληψις τούτων. Ἡ ἄρδευσις διενεργεῖται ἡμέραν τε καὶ νύκτα ἀδιακόπως.

Ἐντὸς προθεσμίας 11 ἡμερονυκτίων, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου τῆς πρώτης ἡμέρας καὶ ληγόντων τὴν πρωΐαν τῆς δωδεκάτης ἡμέρας ὑποχρεωτικῶς, δέον νὰ συντελῆται ἡ ἄρδευσις τῶν κτημάτων τῆς πεδιάδος Δούσιας-Ἀσπροκάμπου, ἐντὸς δὲ τεσσάρων συνεχῶν ἡμερονυκτίων ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἀνωτέρω χρονικοῦ διαστήματος δέον νὰ συντελῆται ἡ ἄρδευσις τῶν κτημάτων τῆς πεδιάδος Ψάρι. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἀρδεύσεως πεδιάδος Ψάρι ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει παρακρατήσει ἀνάλογον ἤτοι, ἕνα καταπό-

τιον (κλπρί) ὕδωρ δι' ἄρδευσιν θέσεων Καλογρέζας, Ντάρδα καὶ Ρίζα Κούρθι, ὅτε θὰ γίνηται ἡ ἐπανάληψις τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω χρονικῶν διαστημάτων δι' ἑκάστην κοινότητα καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς μέχρι τέλους τῆς περιόδου τῆς ἀρδεύσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται διὰ πράξεως αὐτῆς νὰ κανονίζῃ ταχυτέραν τὴν ἄρδευσιν εἴτε λόγῳ μειώσεως τῆς σπορᾶς ἢ ἄλλων εἰδικῶν λόγων. Δύναται δ' ὡς ἐκ τούτου ἡ ἄρδευσις νὰ γίνῃ ταχυτέρα κατὰ μίαν ἢ πλείονας περιόδους.

Ἡ σειρὰ ἡ τηρουμένη κατὰ τὴν ἄρδευσιν εἶναι ἡ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κεντρικοῦ ἀρδευτικοῦ αὐλακος καὶ τῶν παραυλάκων του καὶ καταλήγουσα εἰς τὸ τέρμα ἐκείνου καὶ τῶν διακλαδώσεών του.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποκόψῃ μέρος ὕδατος ἀπὸ κτήματα, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ἀπόλυτον, καὶ νὰ διαθέσῃ τοῦτο πρὸς θεραπείαν τῶν κτημάτων τῶν ἐχόντων ἀνεγνωρισμένως ἀπόλυτον ἀνάγκην.

Ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ οἱ ὑδρονομεῖς ὀφείλουσι νὰ μεριμνῶσιν ὅπως οὐδόλως ἀπόλλυται καὶ ἡ ἐλαχίστη ποσότης τοῦ ἀρδευσίμου ὕδατος μετὰ τὴν ἐκ τῶν ὑδρομύλων Δούσιας ἔξοδον αὐτοῦ.

Κεκτημένα δικαιώματα τρίτων καὶ δουλεία ἐπὶ τῶν ὑδάτων τούτων δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, πλὴν ἡ ποσότης τοῦ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναγκαίου ὕδατος κανονίζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ οἱ κεκτημένοι τοιαῦτα δικαιώματα ὑποχρεοῦνται εἰς πληρωμὴν ἀρδευτικῶν τελῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ ὑδρονομεῖς ὁρίζονται εἰς πέντε, ἐξ ὧν ἀνὰ δύο μὲν ἐξ ἑκατέρας τῶν Κοινοτήτων Δούσιας καὶ Ψάρι, εἷς δὲ ἐκ τῆς Κοινότητος Ἀσπροκάμπου, χρησιμοποιούμενοι διά τε τὴν ὑπηρεσίαν ἀρδεύσεως τῆς ἰδίας Κοινότητος ὡς καὶ τῶν λοιπῶν, ἡ δὲ ἀποζημίωσις αὐτῶν ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὰ καθήκοντα τῶν ὑδρονομέων εἶναι ἡ ἐνδελεχὴς ἐπίβλεψις τῆς κανονικῆς ροῆς τοῦ ὕδατος, τῆς τηρήσεως τῆς κεκανονισμένης σειρᾶς ἀρδεύσεως, τῆς εἰδοποιήσεως τοῦ μέλλοντος νὰ διαδεχθῇ τὸν ἀρδεύοντα ἰδιοκτήτην καὶ τῆς καταγγελίας παντὸς ἐκτρόπου εἰς τὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις ἐγκαλεῖ τὸν παρεκτραπέντα ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν καὶ τοῦ Δικαστηρίου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται ὑποχρεωτικῶς καλουμένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὁσάκις κρίνει τοῦτο οὗτος ἀναγκαῖον ἢ κατόπιν ἐγγράφου αἰτήσεως μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ κτηματίου οἱουδήποτε. Συνέρχεται ὁπουδήποτε καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν. Ὁ Πρόεδρος ταύτης ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν μελῶν της κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νόμου. Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν μόνον μελῶν, τοὐλάχιστον ἑνὸς ἐξ ἑκάστης Κοινοτητος.

Καθήκοντα γραμματέως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐκτελεῖ πᾶς κεκτημένος τὴν πρὸς τοῦτο ἱκανότητα καὶ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς προσλαμβανόμενος κατ' ἑκάστην συνεδρίασιν αὐτῆς ἄνευ ἀμοιβῆς.

Οἱ ταμίαι, ἀνὰ εἷς ἐξ ἑκάστης Κοινότητος, εἰσπράττουσι τὰ καθοριζόμενα κατὰ στρέμμα ἀρδευτικὰ τέλη καὶ πᾶσαν ἄλλην εἰσφοράν, ἐκδίδοντες τὰς πρὸς τοῦτο κεκανονισμένας διπλοτύπους ἀποδείξεις, τηροῦσι τὰ σχετικὰ λογιστικὰ βιβλία, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο χρήσιμον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των, συντάσσοντες τὸν προϋπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ὡς καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίστως, καὶ ἐν γένει ἐκτελοῦσι πᾶσαν ὑπηρεσίαν τοῦ κύκλου των εὐθυνόμενοι διὰ πᾶσαν ἐντεῦθεν παράβασιν κατά τε τὸν παρόντα νόμον καὶ τὸν περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ. Οἱ ταμίαι καὶ ὑδρονομεῖς εἶναι ἔμμισθοι.

Αἱ παρὰ τῶν τριῶν ταμιῶν γενόμεναι συνολικαὶ εἰσπράξεις ἀνακοινοῦνται ἐγγράφως εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἅπαν δέον νὰ δῶσιν ἐν γνώσει αὐτῶν. Αἱ εἰσπράξεις εἰσφορῶν καὶ ἀρδευτικῶν τελῶν γίνονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους καὶ πρὸ τῆς πρώτης ἀρδεύσεως, ἢ ὅπως ἄλλως ὁρίσῃ ἡ Ἐπιτροπή. Κατὰ τῶν δυστροτούντων εἰς τὴν καταβολὴν ἀρδευτικῶν τελῶν ἢ εἰσφορῶν συντάσσει ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς πίνακα τὸν ὁποῖον ὑποβάλλει εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ὅστις κρίνων ἐκ τῶν ἐνόντων μετ' ἀκρόασιν καὶ τούτων κηρύσσει αὐτὸν ἐκτελεστὸν ὡς ἔχει ἢ τροποποιημένον πρὸς εἰσπραξιν ὑπὲρ τῶν δικαιούχων κατὰ τὰς διατάξεις περὶ δημοσίων ἐσόδων ἐφαρμοζομένας κατὰ τὴν παροῦσαν διαδικασίαν καὶ ὡς πρὸς τὰ καθυστερούμενα ἀρδευτικὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐφ' ὅσον δικαιοῦχοι τούτων εἶναι γεωργικοὶ συνεταιρισμοί.

Ἡ Ἐπιτροπὴ καθορίζει δι' ἀποφάσεώς της τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν ἀναγκαῖα ἔργα εἰς τὴν πηγὴν Δελούλιζα ἢ καὶ ἀλλαχοῦ, εἰς τὸν κεντρικὸν αὐλακα ἢ τοὺς δευτερεύοντας διὰ τὴν ἐπωφελεστέραν τοῦ ὕδατος χρῆσιν ὡς καὶ τὰ διὰ ταῦτα γενόμενα ἔξοδα καὶ διὰ τὴν ἀμοιβὴν τῶν ὑδρονομέων καὶ τῶν ταμιῶν. Τὴν ἐντολὴν πρὸς τὸν ταμίαν ἑκάστης Κοινότητος διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ καὶ τῶν ὑδρονομέων δίδουσιν ἐγγράφως τὰ ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ μέλη ἑκάστης Κοινότητος.

Πᾶσα πειθαρχικὴ ποινὴ πλὴν τῆς ποινικῆς διώξεως δύναται νὰ ἀπαγγελθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς μὲν κατὰ τῶν ὑδρονομέων καὶ ταμιῶν, καθ' ἁπάντων δὲ τούτων ὑπὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τούτου δὲ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου. Διὰ βαρέα παραπτώματα ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας οἱ ὑδρονομεῖς καὶ οἱ ταμίαι προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

Τὰ τοῦ τρόπου ἐκτελέσεως ἔργων κανονίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις δύναται ν' ἀναθέσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ συνόλου ἢ μέρους τούτων εἰς ἐργολάβους κατόπιν μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἧς τὰ πρακτικὰ ἐγκρίνει τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ἐκχωροῦσα αὐτῷ πρὸς ἀπόληψιν τοῦ ποσοῦ δι' ὃ ἡ δημοπρασία ἀνέλαβε τὸ ἔργον τὰ δυνάμει τοῦ παρόντος παρεχόμενα αὐτῇ δικαιώματα καὶ δὴ τὴν εἰσπραξιν τῶν ὑπ' αὐτῆς ὁρισθησομένων κατὰ στρέμμα ἀρδευτικῶν τελῶν, εἰσπραττομένων ὑπ' αὐτῆς κατὰ τὸν νόμον περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια μὴ προβλεφθεῖσα διὰ τοῦ παρόντος κανονισθήσεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ πράξεώς της ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

Ἀρδευτικὰ τέλη καὶ εἰσφοραί.

Ἄρθρον 14.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀρδεύσεως δικαιοῦται νὰ ἐπιβάλλῃ ἀρδευτικὰ τέλη εἰς τοὺς ποιουμένους χρῆσιν ἀρδευτικῶν ὑδάτων, ἅτινα κανονίζει συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας της, χωρὶς ὅμως τὰ τέλη νὰ ὑπερβαίνωσι τὰς δραχμὰς δώδεκα (12) κατὰ στρέμμα καὶ ἐφ' ἅπαξ κατ' ἀρδευτικὴν περίοδον, ἢ ὅπου ἐπεκτείνεται τὸ παρὸν ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται ὡσαύτως νὰ ἐπιβάλλῃ κατ' ἔτος καὶ κατὰ στρέμμα εἰδικὰς εἰσφορὰς δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ἀρδευτικῶν ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων. Αἱ εἰσφοραὶ αὗται βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου. Δύναται ἐπίσης ἡ Ἐπιτροπὴ ἀντὶ εἰσφορᾶς νὰ δέχηται τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν τοῦ ὑποχρέου πρὸς τοῦτο.

Ὁ καθορισμὸς τῶν ἀνωτέρω τελῶν καὶ εἰσφορῶν ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

Τὰ ἔσοδα ὑπερβαίνοντα τὰς (5.000) πέντε χιλιάδας δραχμῶν μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν κατατίθενται ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν ταμιῶν εἰς τὸ ἐν Κορίνθῳ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀναλαμβανόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ταμίου ἑκάστης Κοινότητος τῇ ἐντολῇ τῶν ἐν τῇ Διαιτητικῇ Ἐπιτροπῇ μελῶν αὐτῆς, θὰ διατίθενται συμφώνως πρὸς τὸν ἐν ἄρθρῳ 13 κανονισμόν.

Ἐκτέλεσις ἔργων.

Ἄρθρον 15.

Ἔργα ἀξίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 20 χιλιάδων δραχμῶν ἐκτελοῦνται κατὰ τὰ ἐν τῷ κανονισμῷ ὁριζόμενα ἢ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας περὶ τούτων ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Έργα άξίας άνωτέρας τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν ἐκτελοῦνται μετὰ μελέτην καὶ προϋπολογισμὸν δαπάνης συντασσόμενον ὑπὸ ἐπιστήμονος μηχανικοῦ καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

Καθήκοντα τρίτων.

Ἄρθρον 16.

Οἱ δικαιούμενοι εἰς χρῆσιν ἀρδευτικῶν ὑδάτων ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὸν κανονισμὸν ἀρδεύσεως καὶ τὰς εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένας ὁδηγίας καὶ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως ἢ τῶν ὀργάνων αὐτῆς.

Οἱ μὴ συμμορφούμενοι εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ἢ οἱ μὴ καταβαλόντες τὰ ὀφειλόμενα διὰ τὰ τέλη καὶ τὴν εἰσφορὰν πλὴν τῶν ἄλλων συνεπειῶν στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς χρήσεως τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεών των.

Ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως καὶ διοίκησις.

Ἄρθρον 17.

Μετὰ τὸ πέρας ἑκάστης ἀρδευτικῆς περιόδου ὑποβάλλεται ὑφ' ἑκάστου τῶν ταμιῶν ἀπολογισμὸς εἰς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ὅπερ μετὰ προηγούμενον ἔλεγχον ἐγκρίνει αὐτὸν ὡς ὑπεβλήθη ἢ τροποποιημένον καὶ δημοσιεύει αὐτὸν εἴς τινα ἐν Κορίνθῳ ἐκδιδομένην ἐφημερίδα δαπάναις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Καταλογισμὸς εὐθύνης.

Ἄρθρον 18.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἑκάστης Κοινότητος εἶναι ὑπεύθυνα προσωπικῶς, ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ἀκέραιον ἕκαστον διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ μέρους τοῦ ἀφορῶντος τὴν Κοινότητά του κατὰ τὰ προειρημένα.

Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομένης ἐξελέγξεως κηρύσσει δι' ἀποφάσεώς του τὸν καταλογισμὸν τῆς ἐκ τῆς διαχειρίσεως εὐθύνης.

Τὰ καταλογιστέα ποσὰ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμου.

Ἄρθρον 19.

Πᾶς ἐνδιαφερόμενος κτηματίας, νομεὺς ἢ καλλιεργητὴς δικαιοῦται νὰ καταγγείλῃ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως διὰ πᾶσαν αὐτῶν ὡςτοιούτων κολάσιμον πρᾶξιν καὶ νὰ ἀσκήσῃ κατ' αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων ἀγωγὴν ἐπὶ ἀποζημιώσει.

Τό τε ποινικὸν καὶ ἀστικὸν δικαίωμα τοῦτο παραγράφεται μετὰ ἕν ἔτος ἀπὸ τῆς τελέσεώς του.

Ἄρθρον 20.

Ὁ διαταράσσων τὴν κανονικὴν ροὴν τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων δι' ἀποκοπῆς φραγμῶν,,δι' ὀρύξεως τάφρων καὶ νέων αὐλάκων, καταστροφῆς ἢ βλάβης τῶν ὑπαρχόντων τοιούτων καὶ τῶν διακλαδώσεών των καθ' οἱονδήποτε τρόπον, εἴτε πρὸς σφετερισμόν, εἴτε πρὸς βλάβην ἄλλου, ἐκτὸς τῆς ἀποζημιώσεως ἐγκαλεῖται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον καὶ κράτησιν, ἂν μὴ ἡ πρᾶξις αὐτοῦ φέρῃ βαρύτερον χαρακτῆρα.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται καὶ πᾶς παραβιάζων τὴν καθιερωμένην σειράν, τάξιν ἢ χρόνον τῆς ἀρδεύσεως ἐπὶ βλάβῃ τινός, ἐπὶ ἰδίᾳ ὠφελείᾳ.

Ἡ ἰδιότης μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως ἢ ὀργάνου τινὸς οἱουδήποτε ταύτης ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν ἐπιβαρυντικὴν αἰτίαν.

Ἄρθρον 21.

Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 22.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, αἱ ἀφορῶσαι τὸν διορισμὸν ὑδρονομέων, καταργοῦνται ὡς πρὸς τὸν ἐν ἄρθρῳ 9 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενον αὐλακα καὶ τοὺς παραύλακας, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη συνεπὴς διάταξις οἱουδήποτε νόμου ἀντικειμένη πρὸς τὸν παρόντα νόμον.

Προσωρινὴ Διάταξις

Ἄρθρον 23.

Διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, αἱ ἐκλογαὶ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ὀργάνων ἐνεργοῦνται ἐντὸς προθεσμιῶν ὁριζομένων ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρον 24.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας ἐπιτρέπεται καὶ ἡ εἰς ἕτερα ἀρδευτικὰ ὕδατα ἐπέκτασις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, τροποποιουμένου συμφώνως πρὸς τὰς παρουσιαζομένας ἑκάστοτε τοπικὰς συνθήκας, ἰδίᾳ δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῆς ἀρδευτικῆς περιόδου, τὸν χρόνον τῆς θητείας καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀρδεύσεως καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τρόπον διορισμοῦ ὑδρονομέων καὶ ταμιῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1926.

.. ..

....

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

.. ..

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἀ λ. Ζ α ΐ μ η ς

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλμπασης.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Α. Χρηστομᾶνος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Π. Πετρίδης

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(9)

Περὶ ἱδρύσεως καὶ καταργήσεως Ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς, ὡς καὶ μετονομασίας ἐνίων τούτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφ. ι' τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς» προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, στηριζομένῃ ἐπὶ ὁμοίας τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Τροποποιοῦντες τὴν χωρογραφικὴν κατανομὴν Χωροφυλακῆς διατάσσομεν τὰς κάτωθι μεταβολάς.

α') Τὴν ἵδρυσιν τμήματος Χωροφυλακῆς Ραψάνης, καταργουμένου τοῦ ὁμωνύμου Σταθμοῦ, μὲ ἕδραν τὸ χωρίον Ραψάνη καὶ περιφέρειαν τὴν τοιαύτην τοῦ καταργουμένου σταθμοῦ, ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ χωρίου Ραψάνη, Πυργωτοῦ, Κάλλι πεύκης (Νεζερὸς), Κρανιᾶς, Αὐγάνης καὶ Νεκτερέμ.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω τμήματος θὰ ἐξαρτῶνται ἐφεξῆς καὶ οἱ κάτωθι σταθμοὶ Χωροφυλακῆς.

1) Ἀμπελακίων μὲ ἕδραν τὸ ὁμώνυμον χωρίον ἀποτελούμενος ἐκ τῶν χωρίων Ἀμπελακίων, Τεμπῶν (Μπαμπᾶ) καὶ Χατζίμπαση.

2) Σταθμοῦ Στομίου (Τζάγεζι) μὲ ἕδραν τὸ χωρίον Τζάγεζι ἀποτελούμενος ἐκ τῶν χωρίων Στόμιον (Τζάγεζι), Καράτσας, Κόκκινο Νερὸ, Καλυβίων Κεχρᾶς, Λάπατο, Μονῆς Κομνηνοῦ καὶ Ὀμόλων (Λασποχῶρι).

3) Γόνων (Δερελὶ) μὲ ἕδραν τὸ χωρίον Δερελὶ ἀποτελούμενος ἐκ τῶν χωρίων Γόνος (Δερελὶ), Ἐληὰ (Κιτσερὲλ), Καραδαμιρλὲρ, Ἰτιὰ (Μπαλαμοῦτι).

Ἡ δύναμις τοῦ εἰρημένου Τμήματος, ὑπαχθησομένου εἰς τὴν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Λαρίσσης ἀποτελεσθήσεται ἐξ ἑνὸς ἀνθυπομοιράρχου, ἑνὸς ἀνθυπασπιστοῦ, τριῶν ἐνωμοταρχῶν, ἑνὸς ὑπενωμοτάρχου καὶ δέκαεπτὰ χωροφυλάκων, κατανεμομένων ὡς ἑξῆς: 1) Τμῆμα Ραψάνης (ἕδρα) εἷς ἀνθυπομοίραρχος, εἷς ἀνθυπασπιστὴς, εἷς ὑπενωμοτάρχης καὶ πέντε χωροφύλακες. 2) Σταθμὸς Στομίου (Τζάγεζι) εἷς ἐνωμοτάρχης καὶ τέσσαρες χωροφύλακες. 3) Σταθμὸς Ἀμπελακίων εἷς ἐνωμοτάρχης καὶ τέσσαρες χωροφύλακες. 4) Σταθμὸς Γόνων (Δερελὶ) εἷς ἐνωμοτάρχης καὶ τέσσαρες χωροφύλακες.

β') Τὴν μεταφορὰν τῆς ἕδρας τοῦ Σταθμοῦ Κλεπαΐδος (Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς Ναυπακτίας) ἐκ τοῦ χωρίου Κλεπᾶς εἰς τὸ χωρίον Ἀράχωβα καὶ τὴν μετονομασίαν τοῦ εἰς τοιοῦτον Ἀραχώβης μὲ ἕδραν τὸ ὁμώνυμον χωρίον καὶ μὲ περιφέρειαν τὰ χωρία Ἀράχωβα, Κλεπᾶ, Περερμοβύση (Συνίστα), Νεοχώριον, Ἀμώρανα, Τέρνοβα καὶ συνοικισμοὺς Μπελίτσα, Παλαιὰ Ἀράχωβα καὶ Μουλοκονό.

γ') Τὴν κατάργησιν τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Τοπολίων Δ. Χ. Χανίων) καὶ τὴν ἐξάρτησιν τῶν ἀποτελούντων τοῦτον χωρίων Σιρικάρη, Ἐπάνω Καλαθένες, Κάτω Καλαθένες, Ἅγιος Κυρ Γιάννης, Τσουρουνιανὰ Νησὶ καὶ Βουλγάρω ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς Κισσάμου, τὰ δὲ χωρία Κατσοματάδες καὶ Τζανιανὰ ἐκ τοῦ Σταθμοῦ Βλάτους καὶ τὰ τοιαῦτα Μάκρωνες, Μουρὶ καὶ Σάσαλος ἐκ τοῦ Σταθμοῦ Πανεθύμου τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ὑποδιοικήσεως.

δ') Τὴν κατάργησιν τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Κάψιας (Δ. Χ. Ἀρκαδίας) καὶ τὴν ἐξάρτησιν τῶν ἀποτελούντων αὐτὸν χωρίων Κάψιας, Σημιάδες καὶ Κακοῦρι εἰς τὸν Σταθμὸν Νεστόνης (Τσιπιανῶν) καὶ Κακοῦρι ἐκ τοῦ Σταθμοῦ Λεβιδίου τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Διοικήσεως.

ε') Τὴν ἵδρυσιν Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Τσαγκαρίου μὲ ἕδραν τὸ ὁμώνυμον χωρίον ὑπαχθησομένου εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Χωροφυλακῆς Παραμυθιᾶς, περιλαμβάνοντος ὡς περιφέρειαν τὰ χωρία Τσαγκάριον, Αὐλότοπος (Γλαβίστα), Κοκκιουλιοὺς, Φροσύνη (Κορύτιανη), Ζωτικὸς (Λιβίκιστος), Σαμώνιδα ἢ Ρόκα Σοῦλι ἢ Κακοσοῦλι, μὲ δύναμιν ἐξ ἑνὸς ἀνθυπασπιστοῦ, ἑνὸς ὑπενωμοτάρχου καὶ πέντε χωροφυλάκων.

στ') Τὴν μεταφορὰν τῆς ἕδρας τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Πενταγιῶν εἰς χωρίον Κροκυλίου μὲ ἕδραν τὸ ὁμώνυμον χωρίον.

ζ') Τὴν κατάργησιν τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Λακωμάτων (Σταριτσάνης) (Δ. Χ. Φλωρίνης) καὶ τὴν ἐξάρτησιν τῶν ἀποτελούντων αὐτὸν χωρίων Λακώματα (Σταριτσάνη), Σπήλαια (Ζούλιτσα), Ἄνω Περιβόλι (Μαγκίλα), Καστανόφυτον (Ὀσύρτσιανη), Κρύα Νερὰ (Λούδοβον), Ζευγοστιάνη (Δόλιανη), Ὑψηλὸ (Ὑψοχώριον), Κρύα Νερὰ (Μπρέστιανη) καὶ Κάτω Περιβόλι (Μάρτσικα) ἐκ τοῦ Σταθμοῦ Πενταβρύσου (Τμήματος Χωροφυλακῆς Νεστορίου—Φλωρίνης) τοῦ τοιούτου Λαχανόκηπος (Γκόσνο) ἐκ τοῦ Τμήματος Ἄργους Ὀρεστικοῦ, τοῦ συνοικισμοῦ Σκιεροῦ (Λουβράδες) ἐκ τοῦ Τμήματος Νεστορίου καὶ τοῦ τοιούτου ἐπίσης Μεστίμη ἐκ τοῦ Σταθμοῦ Σκαλοχωρίου τῆς Ὑποδιοικήσεως Χωρφυλακῆς Ἀνασελίτσης.

η') Τὴν ἀπόσπασιν τοῦ Σταθμοῦ Πενταβρύσου ἐκ τοῦ Τμήματος Χωροφυλακῆς Νεστορίου καὶ τὴν ἐξάρτησίν του ἐκ τοῦ Τμήματος Ἄργους Ὀρεστικοῦ. Εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Σταθμοῦ τούτου προστίθενται τὰ χωρία Τσάκωνα, Χιλιόδενδρον (Ζελίνι), Ποριὰ Ἰσχλίμπι) ἀποσπώμενα ἐκ τοῦ Τμήματος Ἄργους Ὀρεστικοῦ, ἀφαιρεῖται δὲ ἐκ τοῦ ὡς ἄνω Σταθμοῦ τὸ χωρίον Μπλάθιον (Ζαμπέρδενος) ὑπαγόμενον εἰς τὸ Τμῆμα Ἁγίου Νέστορος. Ἡ δύναμις τοῦ Σταθμοῦ τούτου ἀποτελεσθήσεται ἐξ ἑνὸς ἀνθυπασπιστοῦ, ἑνὸς ὑπενωμοτάρχου καὶ ἓξ χωροφυλάκων.

θ') Τὴν ἵδρυσιν τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Μεσοτόπου (Δορμουσλοῦ) ὑπαχθησομένου εἰς τὴν Υ. Χ. Παγγαίου (Πραβίου) μὲ ἕδραν τὸ ὁμώνυμον χωρίον καὶ περιφέρειαν τὰ χωρία Μεσότοπος (Δορμουσλοῦ), Ἐξοχὴ (Ντόβλιανα), Μέλισσα (Δεβὲ-Καρὰν), Καραβαγγέλης (Δεβεκλῆ), Δημαρᾶς (Δελεντζηλὲρ), Σιδηροχῶρι (Δεμερλῆ), Μονόλιθος καὶ Φωλεὰ (Τσούτοις) μὲ δύναμιν ἑνὸς ἐνωμοτάρχου καὶ ἓξ χωροφυλάκων.

ι') Τὴν μετονομασίαν τῶν κάτωθι ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς ὡς ἔναντι ἑκάστης.

1) Ὑποδιοίκησις Χωροφυλακῆς Ζυρνόβου (Δ. Χ. Δράμας) εἰς Νευροκοπίου.

2) Ὑποδιοίκησις Χωροφυλακῆς Βεροίας (Δ. Χ. Θεσσαλονίκη) εἰς Ἡμαθίας.

3) Ὑποδιοίκησις Χωροφυλακῆς Ἀνασελίτσης (Δ. Χ. Κοζάνης) εἰς Βοΐου.

4) Ὑποδιοίκησις Χωροφυλακῆς Νιγρίτης (Δ. Χ. Σερρῶν) εἰς Βισαλτίας.

5) Ὑποδιοίκησις Χωροφυλακῆς Ζίχνης (Δ. Χ. Σερρῶν) εἰς Φυλλίδος.

6) Ὑποδιοίκησις Χωροφυλακῆς Φιλιατῶν (Δ. Χ. Ἰωαννίνων) εἰς Θυάμιδος.

7) Διοίκησις Χωροφυλακῆς Ἰωαννίνων εἰς Δωδώνης.

8) » » Πρεβέζης εἰς Νικοπόλεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς

Κ. Ζαβιτσιάνος

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.